

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 466/2002/EY, tehty 1 päivänä maaliskuuta 2002, yhteisön toimintaohjelmasta sellaisten valtioista riippumattomien järjestöjen tukemiseksi, jotka toimivat ensisijaisesti ympäristönsuojelun alalla 1
- Komission asetus (EY) N:o 467/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 7
- Komission asetus (EY) N:o 468/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, voimavähimmäismyymintihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 93. erityisessä tarjouskilpailussa 9
- Komission asetus (EY) N:o 469/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, asetuksessa (EY) N:o 2771/1999 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 46. tarjouskilpailussa sovellettavan voimavähimmäisostohinnan vahvistamisesta 11
- Komission asetus (EY) N:o 470/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 265. erityisessä tarjouskilpailussa sovellettavan voimavähimmäismäärän vahvistamisesta 12
- ★ Komission asetus (EY) N:o 471/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 13
- ★ Komission asetus (EY) N:o 472/2002, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta ⁽¹⁾ 18
- ★ Komission asetus (EY) N:o 473/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteiden I, II ja VI muuttamisesta ja kupariseosten käyttöön liittyvien tietojen toimittamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21

Hinta: 18 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 474/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen syrjäisimpien alueiden erityisten hankintajärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 20/2002 muuttamisesta	25
★ Komission asetus (EY) N:o 475/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen keskeyttämisestä tiettyjen tekstiilituotteiden osalta	26
Komission asetus (EY) N:o 476/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2007/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	28
Komission asetus (EY) N:o 477/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyihin Euroopan kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2008/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	29
Komission asetus (EY) N:o 478/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2009/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	30
Komission asetus (EY) N:o 479/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2010/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	31
Komission asetus (EY) N:o 480/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, Réunioniin toimitettavan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tuen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2011/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	32
Komission asetus (EY) N:o 481/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, asetuksessa (EY) N:o 1627/89 säädettyjen interventiota koskevien erityistoimenpiteiden mukaisesti toteutetun 285. osittaisen tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä	33
Komission asetus (EY) N:o 482/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaisen 21. osittaisen tarjouskilpailun yhteydessä jätettyjen tarjousten hyväksymättä jättämisestä	34
Komission asetus (EY) N:o 483/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002, tuontitulien vahvistamisesta vilja-alalla	35
★ Komission direktiivi 2002/26/EY, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2002, näytteenotto- ja määrittymenettelmistä elintarvikkeiden okratoksiini A -pitoisuuksien virallista tarkastusta varten ⁽¹⁾	38
★ Komission direktiivi 2002/27/EY, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2002, näytteenotto- ja määrittymenettelmistä tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien virallista tarkastusta varten annetun komission direktiivin 98/53/EY muuttamisesta ⁽¹⁾	44

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2002/223/EY:

★ Neuvoston päätös, tehty 19 päivänä joulukuuta 2001, vuosia 1999—2001 koskevan EY—UNRWA-yleissopimuksen mukaisen Euroopan yhteisön ja Lähi-idässä toimivan Yhdistyneiden Kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) välisen lisärahoituksen myöntämistä vuodeksi 2001 koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona	46

Vuosia 1999—2001 koskevan EY—UNRWA-yleissopimuksen mukaisen Euroopan yhteisön ja Lähi-idässä toimivan Yhdistyneiden kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) kirjeenvaihtona tehty sopimus lisärahoituksen myöntämisestä	47
Komissio	
2002/224/EY:	
* Komission päätös, tehty 19 päivänä syyskuuta 2001, valtiontuesta, jonka Italia on myöntänyt Enichem SpA:lle ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 2902)	49
2002/225/EY:	
* Komission päätös, tehty 15 päivänä maaliskuuta 2002, neuvoston direktiivin 91/492/ETY täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta simpukoissa, piikkinahkaisissa, vaippaeläimissä ja merikotiloissa esiintyvien tiettyjen merellisten biotoksiinien enimmäismäärien ja määritysmenetelmien osalta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1001)	62
2002/226/EY:	
* Komission päätös, tehty 15 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyjen simpukoiden, joiden sisältämä amnestisen simpukkamyrkyn (ASP) määrä ylittää neuvoston direktiivissä 91/492/ETY säädetyn rajan, pyyntiä ja jalostusta koskevista erityisistä terveystarkastuksista ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1009)	65
2002/227/EY:	
* Komission päätös, tehty 13 päivänä maaliskuuta 2002, Israelin hyvän laboratoriotäytäntönsä (HLK) valvontajärjestelmän perustamisen ja tyydyttävän toiminnan aloittamisen tunnustamisesta	67
2002/228/EY:	
* Komission päätös, tehty 14 päivänä maaliskuuta 2002, viiden israelilaisen testauslaitoksen tunnustamisesta hyvän laboratoriotäytäntönsä vaatimusten mukaisiksi osaamisaloillaan	68

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 466/2002/EY,
tehty 1 päivänä maaliskuuta 2002,
yhteisön toimintaohjelmasta sellaisten valtioista riippumattomien järjestöjen tukemiseksi, jotka
toimivat ensisijaisesti ympäristönsuojelun alalla**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksessa määrätään yhteisön ympäristöpolitiikan kehittämisestä ja täytäntöönpanosta sekä tavoitteista ja periaatteista, joiden olisi ohjattava tätä politiikkaa.
- (2) Yhteisön toimintaohjelmasta ensisijaisesti ympäristönsuojelun alalla toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen tukemiseksi 16 päivänä joulukuuta 1997 tehdyssä neuvoston päätöksessä 97/872/EY ⁽⁴⁾ käyttöön otettu toimintaohjelma päättyi 31 päivänä joulukuuta 2001. Komissio sekä ohjelman nykyiset ja aikaisemmat avustuksen saajat ovat tehneet ohjelmasta arvion, jossa kannatetaan voimakkaasti sen uusimista tai tarkistamista.
- (3) Kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa tunnustetaan tarve antaa kansalaisille lisää vaikutusvaltaa, ja siinä ehdotettuihin toimenpiteisiin sisältyy laaja vuoropuhelu ympäristöpolitiikan sidosryhmien kanssa. Kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa pyritään helpottamaan valtioista riippumattomien järjestöjen osallistumista tällaiseen vuoropuheluun ennakoimalla, että näille järjestöille on tarpeen antaa riittävä tukea, yhteisön rahoitus mukaan lukien.

(4) Ympäristönsuojelun alalla toimivat valtioista riippumattomat järjestöt ovat jo osoittaneet voivansa osallistua perustamissopimuksen 174 artiklan mukaisesti yhteisön ympäristöpolitiikkaan ottamalla aktiivisesti osaa konkreettisiin ympäristönsuojelutoimenpiteisiin ja toimiin, joilla lisätään yleistä tietoisuutta ympäristönsuojelun tarpeesta kestäväen kehityksen aikaansaamiseksi. Tähän ohjelmaan voivat osallistua myös eläintensuojelun alalla toimivat valtioista riippumattomat järjestöt, sikäli kuin niiden toiminta palvelee ympäristönsuojelun tavoitteita.

(5) Valtioista riippumattomilla järjestöillä on tärkeä merkitys niiden sovittaessa yhteen ja ohjatessa komission käyttöön tietoa ja näkökantoja uusista ja esille tulevista näkökannoista, muun muassa luonnonsuojelun ja valtioiden rajat ylittävien ympäristöongelmien osalta, joista ei kaikilta osin joko voida huolehtia tai ei huolehdita jäsenvaltioissa tai niitä alemmalla tasolla. Valtioista riippumattomat järjestöt ovat hyvin perillä yleisön huolenaiheista ja ne voivat siten tuoda näitä näkökantoja esille ja myös komission tietoon.

(6) Valtioista riippumattomat ympäristöjärjestöt ovat edustettuina asiantuntijaryhmissä sekä valmistelusta ja täytäntöönpanosta vastaavissa yhteisön toimielinten komiteoissa, joissa ne osallistuvat merkittävällä tavalla yhteisön politiikan, ohjelmien ja aloitteiden laadintaan ja toteuttamiseen sekä turvaavat tarvittavan tasapainon suhteessa muihin ympäristöalan toimijoihin, joita ovat esimerkiksi teollisuus ja kauppa, ammattiliitot ja kuluttajajärjestöt.

(7) Olisi tuettava valtioista riippumattomia järjestöjä, joilla on mahdollisuuksia edistää keskustelua yhteisön laajuisiin ympäristöongelmiin liittyvistä näkökannoista, ongelmista ja mahdollisista ratkaisuista samoin kuin huolehtia niihin liittyvien asianomaisten toimien toteuttamisesta yhdessä kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason sidosryhmien kanssa. Siksi toimet suunnataan ainoastaan Euroopan laajuisesti toimiviin valtioista riippumattomiin järjestöihin ja niiden verkostoihin.

⁽¹⁾ EYVL C 270 E, 25.9.2001, s. 125.

⁽²⁾ Lausunto annettu 18. lokakuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. lokakuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 6. joulukuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 16. tammikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 354, 30.12.1997, s. 25.

- (8) Ohjelmaa on laajennettava maantieteellisesti siten, että siihen voivat kuulua myös ehdokasmaiden valtioista riippumattomat järjestöt. Niillä on merkitystä, jotta ympäristöä koskeva yhteisön säännöstö hyväksytään yleisesti ja jotta sen täytäntöönpano tehostuu.
- (9) Ohjelman toimintaa olisi arvioitava tämän päätöksen kolmelta ensimmäiseltä toteuttamisvuodelta saadun kokemuksen perusteella, jotta voidaan päättää sen jatkamisesta.
- (10) Budjettivallan käyttäjän olisi päätettävä vuotuisista määrärahoista talousarviomenettelyssä.
- (11) Tällä päätöksellä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, jotka talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 33 kohdan mukaisesti muodostavat ensisijaisen ohjeen budjettivallan käyttäjälle vuositaisessa talousarviomenettelyssä,
- a) sen on oltava riippumaton, voittoa tavoittelematon oikeushenkilö, joka toimii ensisijaisesti ympäristönsuojelun ja ympäristön parantamisen alalla ja jolla on yhteistä etua palveleva ympäristötavoite ja jonka päämääränä on kestävä kehitys;
- b) sen on toimittava yksin tai yhteensovitetusti useiden järjestöjen kanssa Euroopan tasolla ja sen rakenteen (jäsenperustan) ja toiminnan on ulotuttava vähintään kolmeen Euroopan valtioon. Toiminta vain kahdessa Euroopan valtiossa on kuitenkin riittävä, jos toiminnan ensisijaisena tavoitteena on tukea yhteisön ympäristöpolitiikan kehittämistä ja toteuttamista 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa esitetyllä tavalla;
- c) sen toiminnassa on noudatettava erityisesti kuudennen ympäristöä koskevan toimintaohjelman periaatteita ja toiminnan on oltava sopusoinnussa 5 artiklassa määriteltyjen ensisijaisten alojen kanssa;
- d) sen perustamisesta on täytynyt kulua yli kaksi vuotta ja sillä on oltava rekisteröidyn tilintarkastajan varmentama tilinpäätös kahdelta edeltävältä vuodelta. Komissio voi poikkeuksellisissa olosuhteissa myöntää poikkeuksen näistä vaatimuksista, edellyttäen että tällä ei vaaranneta yhteisön taloudellisten etujen suojelua.

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

3 artikla

1 artikla

1. Perustetaan yhteisön toimintaohjelma sellaisten valtioista riippumattomien järjestöjen tukemiseksi, jotka toimivat ensisijaisesti ympäristönsuojelun alalla.
2. Tämän ohjelman yleisenä tavoitteena on tukea sellaisia valtioista riippumattomia järjestöjä, jotka toimivat Euroopan tasolla ensisijaisesti ympäristönsuojelun ja ympäristön parantamisen alalla. Tällaiseen toimintaan olisi kuuluttava osallistuminen tai mahdollisuus osallistua yhteisön ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön kehittämiseen ja täytäntöönpanoon Euroopan eri alueilla.
3. Ohjelmalla edistetään myös valtioista riippumattomien järjestöjen järjestelmällistä osallistumista yhteisön ympäristöpoliittiseen päätöksentekomenettelyyn sen kaikilla tasoilla varmistamalla niiden edustus sidosryhmien kuulemisessa ja julkisissa kuulemistilaisuuksissa. Lisäksi ohjelmalla vahvistetaan pieniä alueellisia tai paikallisia järjestöjä, jotka työskentelevät yhteisön säännösten soveltamisen puolesta ympäristöön ja kestäväan kehitykseen liittyvissä kysymyksissä omassa toimintaympäristössään.

2 artikla

Ollakseen avustuskelpoinen valtioista riippumattoman järjestön on oltava seuraavanlainen ja täytettävä liitteessä esitetyt edellytykset:

⁽¹⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.

Ohjelmaan voivat osallistua eurooppalaiset valtioista riippumattomat järjestöt, jotka toimivat joko

- a) jäsenvaltioissa;
- b) assosioituneissa maissa ⁽²⁾ asianomaisissa Eurooppa-sopimuksissa, niiden lisäpöytäkirjoissa ja asianomaisten assosiaationeuvostojen päätöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti;
- c) Kyproksessa, Maltassa tai Turkissa näiden maiden kanssa sovittavien edellytysten ja menettelytapojen mukaisesti; tai
- d) Kaakkois-Euroopan maiden vakautus- ja assosiaatioprosessiin kuuluvissa Balkanin maissa ⁽³⁾ näiden maiden kanssa sovittavien edellytysten ja menettelytapojen mukaisesti.

4 artikla

1. Komissio julkaisee vuosittain syyskuun 30 päivään mennessä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ehdotuspyynnön, joka koskee seuraavan kalenterivuoden avustuksia. Lisäksi komissio käyttää muita käytettävissään olevia asianmukaisia keinoja, kuten sähköisiä viestimiä, tiedottaakseen ohjelmasta mahdollisille avustuksensaajille.

2. Ehdotuspyyntöön sisällytetään tietopaketti, ja siinä esitetään avustuskelpoisuus-, valinta- ja myöntämisperusteet (mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot ehdotetusta painotusjärjestelmästä) sekä haku-, arviointi- ja hyväksyntämenettely.

⁽²⁾ Bulgaria, Latvia, Liettua, Puola, Romania, Slovakia, Slovenia, Tšekki, Unkari ja Viro.

⁽³⁾ Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Jugoslavian liittotasavalta sekä Kroatia.

3. Jollei yhteisön talousarvion hyväksyminen ole viivästynyt, komissio päättää ehdotukset arvioituaan 31 päivään joulukuuta mennessä, mille järjestöille myönnetään rahoitusta seuraavana vuonna. Päätöksen johdosta tehdään komission ja avustuksensaajan välillä sopimus, jossa vahvistetaan avustuksen enimmäismäärä, maksumenettelyt, valvonta- ja seuranta-toimenpiteet sekä avustuksella saavutettavat tavoitteet. Maksut on suoritettava välittömästi.

5 artikla

1. Koska kestäväällä kehityksellä sekä Euroopan kansalaisten terveydellä ja heidän elämänlaadullaan on suuri merkitys, tästä ohjelmasta myönnettävä tuki kohdistetaan erityisesti kuudennen ympäristöä koskevan toimintaohjelman mukaisille ensisijaisille aloille, jotka on ryhmitelty neljän pääotsikon alle:

- a) ilmastomuutoksen rajoittaminen
- b) luonto ja biologinen monimuotoisuus — ainutlaatuisten luonnonvarojen suojeleminen
- c) terveys ja ympäristö
- d) luonnonvarojen ja jätteiden kestävän hallinnan varmistaminen.

Kuudetta ympäristöä koskevaa toimintaohjelmaa tarkastellaan uudelleen sen neljäntenä toteuttamisvuonna, jolloin sitä tarvittaessa uudistetaan ja ajantasaisesti kehitetään ja uuden tiedon huomioon ottamiseksi.

Edellä mainittujen alojen lisäksi myös ympäristövalistus, yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpano ja sen soveltamisen valvonta ovat ensisijaisia aloja.

2. Valinta- ja myöntämismenettely toteutetaan neljässä vaiheessa, joista on yksityiskohtainen kuvaus liitteen A osassa.

6 artikla

1. Avustus voi olla enintään 70 prosenttia hakijan tarkastetuista keskimääräisistä vuotuisista avustuskelpoisista menoista edeltävien kahden vuoden aikana, jos järjestö on sijoittautunut yhteisöön, ja enintään 80 prosenttia näistä menoista, jos järjestö on sijoittautunut ehdokasmaihin tai Balkanin maihin, kuitenkin enintään 80 prosenttia hakijan avustuskelpoisista kustannuksista kuluvana vuonna.

Tuen määrä vahvistetaan vuosittain sellaisen kiinteän painotusjärjestelmän mukaisesti, jossa otetaan huomioon 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ja liitteen A jaksossa kuvatun arvioinnin perusteella saadut vertailuarvot sekä liitteen C jaksossa esitetyt periaatteet.

2. Ohjelman avustuksensaaja voi käyttää avustuksen avustuskelpoisten menojensa kattamiseen parhaaksi katsomallaan tavalla avustusvuonna. Kaikki avustuksensaajan menot avustus-

vuonna katsotaan avustuskelpoisiksi lukuun ottamatta niitä, jotka on yksilöity liitteessä olevan 4 osan 2 kohdassa. Avustuksensaajat voivat myös jakaa varoja kumppaneille tai jäsenjärjestöilleen hyväksytyssä työohjelmassa määriteltyjen yksityiskohdainten sääntöjen mukaisesti.

3. Avustuksen määrä vahvistetaan lopullisesti vasta sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt tarkastetun tilinpäätöksen. Näin varmistetaan, että yhteisön varoja on käytetty 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun Euroopan yhteisöjen yhteiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen ⁽¹⁾ asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

Jos summa tästä tai jostakin muusta ohjelmasta suoritettavien yhteisön avustusten kokonaismäärä on yli 80 prosenttia avustuksensaajan tarkastetuista avustuskelpoisista menoista kyseisenä vuonna, loppumaksua vähennetään sen mukaisesti.

4. Jos avustusvuoden tarkastetusta tilinpäätöksestä ilmenee, että avustuksen saajan kokonaistulot lukuun ottamatta sellaisia tuloja, jotka varataan säännöllisesti avustukseen oikeuttamattomiin menoihin, ovat suuremmat kuin avustuskelpoiset menot, loppumaksun määrää vähennetään tai tarvittaessa ylijäämä peritään takaisin. Perustamissopimuksen 256 artiklan mukaisesti takaisinperintämääräys on täytäntöönpanokelpoinen.

5. Valtioista riippumattomille ympäristöjärjestöille myönnettävien avustusten tehokkuuden varmistamiseksi komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tarkistaakseen, että valitut järjestöt täyttävät avustuskelpoisuuden vaatimukset koko avustusvuoden ajan. Erityisesti perustetaan järjestelmällinen menettely, jolla seurataan avustuksensaajien toimintaa avustusvuoden aikana, sekä jälkikäteen toteutettava tulosten arviointimenettely.

6. Komissio perustelee hylkäävän päätöksen saaneille hakijoille, miksi kyseinen valtioista riippumaton järjestö ei ole täyttänyt vaatimuksia, ja antaa riittävän selvityksen, jotta nämä voivat todeta, millaiset uudistukset ovat tarpeen ennen uusien hakemusten tekemistä.

7 artikla

1. Tämä ohjelma alkaa 1 päivänä tammikuuta 2002 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006.

2. Rahoituspuitteet tämän ohjelman täytäntöönpanemiseksi kaudella 2002—2006 ovat 32 miljoonaa euroa.

3. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien rajoissa.

8 artikla

1. Komissio voi tehdä paikalla tähän ohjelmaan liittyviä tarkastuksia ja todentamisia neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²⁾ mukaisesti yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi. Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF tekee tarvittaessa tutkimuksia, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 762/2001 (EYVL L 111, 20.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

2. Avustuksen saajan on pidettävä komission saatavilla kaikki avustusvuoden menoja koskevat asiakirjat, mukaan luetuna tarkastettu tilinpäätös, viiden vuoden ajan viimeisen maksun suorittamisesta. Avustuksen saajan tulee huolehtia siitä, että tarvittaessa sen kumppaneiden tai jäsenten hallussa olevat asiakirjat ovat komission saatavilla.

9 artikla

1. Jos pakollisista kertomuksista ilmenee, että odotettuja tuloksia ei ole saavutettu, tästä voi seurata, että järjestö ei voi saada avustusta tästä ohjelmasta seuraavana vuonna. Jos tuloksia ei ole saavutettu kahtena peräkkäisenä vuotena, avustusta ei voi saada ohjelman jäljellä olevina vuosina.

2. Jos valtioista riippumattomalle järjestölle osoitetaan tahallisen tai tuottamuksellisen väärinkäytöksen tai petoksen vuoksi komission perintämääräys, järjestö jätetään ilman eri toimenpiteitä ilman rahoitusta ohjelman jäljellä olevina vuosina.

3. Jos komission tilintarkastusten tai paikalla tehtyjen tarkastusten yhteydessä ilmenee avustusta koskevia väärinkäytöksiä, huonoa hallintoa tai petoksia, avustuksen saajaan sovelletaan tapauksen vakavuuden perusteella yhtä tai useampaa seuraavista hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista (joihin voi hakea muutosta):

- a) avustus perutaan;
- b) maksettavaksi määrätään sakko, jonka määrä on enintään 50 prosenttia takaisinperintämääräyksen koskemasta määrästä;
- c) avustuksensaajalta evätään mahdollisuus saada rahoitusta muista yhteisön ohjelmista ohjelman jäljellä olevina vuosina;
- d) avustuksensaaja ei saa osallistua asiaa koskeviin komission vuoropuhelumekanismiin ohjelman jäljellä olevina vuosina.

10 artikla

Luettelo tämän ohjelman avustuksen saajista sekä myönnetyn tuen määrä julkaistaan vuosittain *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Komissio antaa vuosittain huhtikuun 30 päivään mennessä jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille kertomuksen kyseisen vuoden avustusten myöntämisen tilanteesta sekä edellisenä vuonna myönnettyjen avustusten tuloksista. Kertomuksessa selvitetään, miten komissio on valinnut kuluvan vuoden avustuksensaajat. Komissio kutsuu sidosryhmät kokoukseen keskustelemaan kertomuksesta vuosittain kesäkuun 30 päivään mennessä.

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän ohjelman tavoitteiden saavuttamisesta kolmen ensimmäisen vuoden aikana ja tekee tarvittaessa ehdotuksia mahdollisista muutoksista ohjelman jatkamisen tai päättämisen suhteen. Tämä kertomus perustuu avustuksensaajien toimintaa koskeviin kertomuksiin, ja siinä arvioidaan erityisesti sitä, miten tehokkaasti nämä ovat edistäneet 1 artiklassa ja liitteessä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista.

Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät perustamissopimuksen mukaisesti, jatketaanko ohjelmaa 1 päivästä tammikuuta 2007. Ennen kuin komissio esittää ehdotuksia ohjelman jatkamisesta, se teettää ulkoisen arvion ohjelmalla saavutetuista tuloksista.

12 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. DE MIGUEL

LIITE

A. VALINTA- JA MYÖNTÄMISMENETTELYN NELJÄ VAIHETTA

- 1) Ensiksi suljetaan pois hakemukset, jotka eivät täytä tästä ohjelmasta myönnettävää rahoitusta koskevalle pyynnölle asetettuja teknisiä tai hallinnollisia vaatimuksia. Varsinkaan puutteelliset tai liian vähän tietoja sisältävät hakemukset ja hakemukset, joita ei ole täytetty hakemuslomakkeen ohjeiden mukaisesti tai jotka on jätetty julkaistun määräajan jälkeen, eivät ole avustuskelpoisia tämän ohjelman nojalla.
- 2) Toisessa vaiheessa suljetaan pois hakemukset, jotka eivät täytä 2 ja 3 artiklassa kuvattuja avustuskelpoisuusvaatimuksia.
- 3) Sen jälkeen suoritetaan jäljellä olevien avustuskelpoisten hakemusten vertailu arvioimalla niitä seuraavin, B jaksossa tarkemmin eriteltyjen perusteiden mukaisesti:
 - a) missä määrin hakemus ja erityisesti ehdotettu työohjelma vastaavat 1 artiklassa kuvailtuja ohjelman tavoitteita ja 5 artiklassa kuvailtuja ohjelman ensisijaisia aloja;
 - b) hallinnon ja tulosten laatu;
 - c) vaikutusala, toimivuus ja tehokkuus.Kullekin valintamenettelyyn hyväksytylle hakemukselle annetaan vertailuarvot.
- 4) Viimeksi vahvistetaan hyväksyttäväksi otettavat hakemukset, joiden saamat vertailuarvot ylittävät komission määrittämät kynnsarvot.

B. HAKIJOIDEN ARVIOINTIPERUSTEET

Kaksi ensimmäistä A jaksossa vahvistettua valintamenettelyn vaihetta läpäisseet hakijat arvioidaan seuraavin perustein:

1. Missä määrin hakemus vastaa ohjelman tavoitteita.

Hakijasta ja työohjelmaehdotuksesta arvioidaan ainakin seuraavia tekijöitä:

- a) ohjelmapolitiittinen merkittävyys (suhteessa kuudenteen ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan, uuteen eurooppalaiseen hallintotapaan, kestävään kehitykseen, laajentumiseen, Kaakkois-Euroopan maiden vakautus- ja assosiaatioprosessiin, Euro—Välimeri-kumppanuuden kehitykseen, yhdentymiseen ja tasa-arvokysymysten valtavirtaistamiseen);
- b) merkittävyys ja mahdolliset vaikutukset, joita seuraa osallistumisesta yhteisön ympäristöpolitiikan määrittelyyn ja täytäntöönpanoon;
- c) Euroopan eri alueiden kansalaisten mielipiteiden edustaminen sekä näiden ajatusten ja ehdotusten hyödyntäminen ympäristöongelmien ratkaisuehdotuksissa;
- d) merkittävyys ympäristötietoisuuden ja -tiedon lisäämisessä sekä yleisesti että suhteessa yhteisön ympäristöpolitiikkaan;
- e) kyky kehittää jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden organisaatioiden välisiä verkostoja, kannustaa yhteistyötä julkisen ja yksityisen sektorin organisaatioiden kanssa ja houkuttaa osarahoitusta ulkopuolisista lähteistä.

Kunkin edellä olevan perusteen osalta tarkastellaan hakijan vahvuuksia suhteessa D jaksossa annettujen esimerkkien mukaisten, valtioista riippumattomilla järjestöillä olevien tehtävien täyttämiseen.

2. Hallinnon ja tulosten laatu.

Arvioitaviin tekijöihin sisältyvät seuraavat:

- a) järjestön rakenne, henkilöstön riittävyys ja henkilöstöhallinto;
- b) sisäinen päätöksentekomenettely, suhteet jäseniin, myös järjestelyt, joilla varmistetaan jäsenten osallistuminen politiikan kehittämiseen ja sitä koskeviin kannanottoihin;
- c) strateginen lähestymistapa, tavoitteenasettelu ja suunnittelukäytännöt;
- d) hallinto, varainhoidon valvonta ja taloushallinto;
- e) raportointimenettelyt (sisäiset ja ulkoiset);
- f) itsearviointi ja laadunvalvonta, palaute kokemuksista (oppiminen);
- g) tekninen ja tieteellinen pätevyys.

3. Vaikutusala, vaikuttavuus ja tehokkuus.

Arvioitaviin tekijöihin sisältyvät seuraavat:

- a) järjestön ja sen toiminnan yleinen näkyvyys;
- b) suhteet järjestön ulkopuolisiin tahoihin ja vaikuttavuus (muihin ympäristöalan toimijoihin kuten paikallisiin ja alueellisiin viranomaisiin, kaupan ja teollisuuden edustajiin, kuluttajaryhmiin, ammattiliittoihin, muihin valtioista riippumattomiin järjestöihin, suureen yleisöön).

C. AVUSTUSTEN MÄÄRITTÄMINEN

Avustus lasketaan hakijan ennakoitujen, avustusvuonna toteutuvien avustuskelpoisten menojen summan perusteella. Sen määrittämisessä otetaan huomioon keskimääräiset tarkastetut menot kahden viimeksi kuluneen vuoden ajalta ja sitä myönnetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- 1) Jos kaikkien muiden muuttujien arvo on sama, laajempaa asiaankuuluvaa toimintaa harjoittavat valtioista riippumattomat järjestöt (kahden edeltävän vuoden tarkastettujen vuotuisten menojen keskiarvolla ja avustusvuoden ennakoituilla avustuskelpoisilla kokonaismenoilla mitattuna) saavat yleensä enemmän tukea kuin valtiosta riippumattomat järjestöt, joilla asiaankuuluvaa toimintaa on vähemmän. Avustusten jakaminen toteutetaan kuitenkin ei-lineaarisesti, joten avustuksensaajat, joilla on vähemmän asiaankuuluvaa toimintaa, saavat suhteessa enemmän tukea.
- 2) Jos kaikkien muiden muuttujien arvo on sama, suuremman vertailuarvon saaneet järjestöt saavat enemmän tukea kuin pienemmän vertailuarvon saaneet hakijat.
- 3) Jos järjestö on hakenut tiettyä rahamäärää, myönnetty avustus ei missään olosuhteissa saa ylittää kyseistä määrää.

D. AVUSTUSKELPOISET MENOT

- 1) Kaikkia avustuksensaajalle avustusvuonna aiheutuneita menoja pidetään avustuskelpoisina, lukuun ottamatta 2 osassa lueteltuja menoja. Avustuskelpoiset menot voivat aiheutua esimerkiksi seuraavanlaisesta toiminnasta:
 - a) sovitetaan yhteen ja ohjataan komission käyttöön kansalaisten mielipiteisiin ja huolenaiheisiin perustuvia tietoja ja näkökantoja uusista ja esille tulevista näkökohdista, joista ei kaikilta osin voida huolehtia tai joista ei joka suhteessa huolehdi jäsenvaltion tai muulla asianmukaisella tasolla;
 - b) tehdään sellaista valmistelu- ja tutkimustyötä, jota tarvitaan osallistumiseksi asiantuntijaryhmiin sekä valmistelusta ja täytäntöönpanosta vastaaviin yhteisön toimielinten komiteoihin, joissa osallistutaan merkittävällä tavalla yhteisön politiikan, ohjelmien ja aloitteiden laadintaan ja toteuttamiseen sekä turvataan tarvittava tasapaino suhteessa muihin ympäristöalan toimijoihin, joita ovat esimerkiksi teollisuus ja kauppa, ammattiliitot ja kuluttajajärjestöt;
 - c) edistetään keskustelua yhteisön laajuisiin ympäristöongelmiin liittyvistä ongelmista ja mahdollisista ratkaisuista myös kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason sidosryhmien kanssa. Tähän yhteyteen sopii myös tietojen välittäminen ja verkostoitumisesta saatavan yhteisvaikutuksen varmistaminen;
 - d) lisätään tietoisuutta ja tietoa sekä yleisistä ympäristönäkökohdista että yhteisön ympäristöpolitiikasta;
 - e) parannetaan erityisesti pienten valtioista riippumattomien järjestöjen, uusien valtioista riippumattomien järjestöjen verkostojen sekä ehdokasmaissa ja Balkanin maissa toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen valmiuksia osallistua toimintaan Euroopan tasolla.
- 2) Sellaiset avustuksen saajan suorittamat maksut ja kolmansien osapuolten kanssa tehdyt sopimukset, joihin sisältyy jokin seuraavista tekijöistä, eivät oikeuta avustukseen:
 - a) edustuskulut, tarpeettomat tai harkitsemattomat kulut;
 - b) menot, jotka selvästi eivät kuulu avustuksensaajan hyväksytyyn, avustusvuotta koskevaan työohjelmaan;
 - c) lainojen takaisinmaksu, korkokustannukset, edellisiltä vuosilta siirretty alijäämä;
 - d) käytetyn pääoman tuottoon liittyvät kustannukset, avustuksensaajan varallisuuden vahvistamiseen tarkoitettut sijoitukset ja varaukset;
 - e) luontoissuoritusten arvo;
 - f) henkilökohtaiset kustannukset;
 - g) rikollinen tai laitton toiminta.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 467/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 15 päivänä maaliskuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	192,8
	204	164,9
	212	169,4
	624	193,8
	999	180,2
0707 00 05	052	175,4
	204	55,3
	624	119,8
	999	116,8
0709 90 70	052	142,3
	204	73,1
	999	107,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,7
	204	50,6
	212	46,3
	220	48,8
	600	63,2
	624	85,7
	999	59,2
	0805 50 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	600	49,6
	999	47,5
	060	41,6
	388	110,0
	400	125,8
	404	95,3
	508	77,3
	512	81,8
	528	93,0
	720	115,8
	728	133,7
0808 20 50	999	97,1
	388	81,8
	400	134,1
	512	71,7
	528	76,4
	999	91,0

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 468/2002,**annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,****voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 93. erityisessä tarjouskilpailussa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) 1670/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan, sekä katsoo seuraavaa:

(1) Voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoriatuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitetulle kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2571/97 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 635/2000 ⁽⁴⁾, mukaisesti interventioelimet myyvät tarjouskilpailulla tiettyjä hallussaan olevia voimääriä ja myöntävät kermalle, voille ja voiöljylle tukea. Mainitun asetuksen 18 artiklassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava voin vähimmäismyyntihinta sekä kermalle, voille ja voiöljylle, jotka

voidaan erottaa niiden käyttötarkoituksen, voin rasvainespitoisuuden ja käyttötavan mukaisesti, myönnettävän tuen enimmäismäärä, tai voidaan pitää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta. Jalostusvakuuksien määrä tai määrät on vahvistettava tämän mukaisesti.

(2) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyt pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 93. erityisessä tarjouskilpailussa vähimmäismyyntihinnat, tuen enimmäismäärä ja jalostusvakuuden määrä vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 76, 25.3.2000, s. 9.

LIITE

voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 93. erityisessä tarjouskilpailussa 15 päivänä maaliskuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

Kaavat			A		B	
Käyttötavat			Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita	Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita
Vähimmäismyyntihinta	Voi ≥ 82 %	Sellaisenaan	—	—	—	—
		Voiöljy	—	—	—	—
Jalostusvakuus		Sellaisenaan	—	—	—	—
		Voiöljy	—	—	—	—
Tuen enimmäismäärä	Voi ≥ 82 %		85	81	85	81
	Voi < 82 %		83	79	—	79
	Voiöljy		105	101	105	101
	Kerma		—	—	36	34
Jalostusvakuus		Voi	94	—	94	—
		Voiöljy	116	—	116	—
		Kerma	—	—	40	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 469/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
asetuksessa (EY) N:o 2771/1999 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 46. tarjouskil-
pailussa sovellettavan voim enimmäisostohinnan vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maidon ja maitotuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1670/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voim ja kerman markkinoiden interventiotoimenpiteiden osalta 16 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2771/1999⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1614/2001⁽⁴⁾, 13 artiklassa säädetään, että kussakin tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava sovellettavan interventiohinnan mukaisesti enimmäisostohinta,

tai voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta.

- (2) Saatujen tarjousten vuoksi olisi vahvistettava enimmäisostohinta jäljempänä tarkoitettulle tasolle.
- (3) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2771/1999 mukaisessa 46. tarjouskilpailussa, jonka tarjousten esittämiselle annettu määräaika päättyi 12 päivänä maaliskuuta 2002, enimmäisostohinnaksi vahvistetaan 295,38 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL L 214, 8.8.2001, s. 20.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 470/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 265. erityisessä
tarjouskilpailussa sovellettavan voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärän vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-
järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1670/2000 ⁽²⁾, ja
erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisössä suoraan kulutukseen tarkoitetulle voiöljylle
tarjouskilpailulla myönnettävästä tuesta 20 päivänä
helmikuuta 1990 annetun komission asetuksen (ETY)
N:o 429/90 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutet-
tuna asetuksella (EY) N:o 124/1999 ⁽⁴⁾, mukaisesti inter-
ventioelimet aloittavat pysyvän tarjouskilpailun tuen
myöntämiseksi voiöljylle. Mainitun asetuksen 6 artik-
lassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpai-
lussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistet-
tava vähintään 96 prosenttia rasva-ainetta sisältävälle
voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärä tai
voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaise-
matta. Käyttötarkoitussuuden määrä on vahvistettava
tämän mukaisesti.

- (2) Saatujen tarjousten tutkimisesta seuraa, että olisi vahvis-
tettava tarjouskilpailussa saatujen tarjousten perusteella
tuen enimmäismäärä jäljempänä tarkoitetulle tasolle ja
määrättävä sen perusteella käyttötarkoitussuuden.
- (3) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja
maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskil-
pailun osana järjestetyssä 265. erityisessä tarjouskilpailussa
tuen enimmäismäärä ja käyttötarkoitussuuden vahvistetaan
seuraavasti:

— tuen enimmäismäärä:	105 EUR/100 kg,
— käyttötarkoitussuuden:	116 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 16, 21.1.1999, s. 19.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 471/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000⁽⁴⁾, 60 päivän ajan.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(5) Tämän asetuksen liitteenä olevan taulukon 2 kohdan tavaroiden osalta on asianmukaista, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tällä asetuksella vahvistetun, sen liitteenä olevan taulukon 2 kohdassa mainittujen säännösten mukaisia, voi haltija edelleen vedota yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/92, 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti kolmen kuukauden ajan.

ottaa huomioon tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2433/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan,

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Mainitun asetuksen liitteenä olevan yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen antaa tämän asetuksen liitteessä esitettyjen tavaroiden luokittelua koskevia säännöksiä.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

(2) Asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistetaan yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt. Näitä sääntöjä sovelletaan myös kaikkiin muihin nimikkeistöihin, jotka perustuvat kokonaan tai osittain yhdistettyyn nimikkeistöön taikka joissa siihen mahdollisesti lisätään alajakoja ja jotka vahvistetaan yhteisön erityissäännöksillä tavaroiden kauppaa koskevien tariffimääräysten tai muiden toimenpiteiden soveltamiseksi.

Liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokitellaan yhdistetyssä nimikkeistössä mainitun taulukon 2 sarakkeen CN-koodeihin.

2 artikla

(3) Mainittujen yleisten tulkintasääntöjen mukaan on tämän asetuksen liitteen taulukossa olevassa 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokiteltava 2 sarakkeen CN-koodeihin 3 sarakkeesta ilmenevin perustein.

Jollei muuta johdu yhteisössä voimassa olevista toimenpiteistä, jotka liittyvät tekstiilituotteiden kaksinkertaiseen tarkastukseen ja yhteisön valvontaan etu- ja jälkikäteen yhteisöön tuonnin, voidaan jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen, sen liitteenä olevan taulukon 1, 3, 4 ja 5 kohdassa mainittujen säännösten mukaisia, vedota asetuksen (ETY) N:o 2913/92 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä 60 päivän ajan.

(4) Jollei muuta johdu yhteisössä voimassa olevista toimenpiteistä, jotka liittyvät tekstiilituotteiden kaksinkertaiseen tarkastukseen ja yhteisön valvontaan etu- ja jälkikäteen yhteisöön tuonnin, tämän asetuksen liitteenä olevan taulukon 1, 3, 4 ja 5 kohdassa lueteltujen tavaroiden osalta on asianmukaista, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tällä asetuksella vahvistettujen, sen liitteenä olevan taulukon 1, 3, 4 ja 5 kohdassa mainittujen säännösten mukaisia, voi haltija edelleen vedota yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽³⁾ 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna

Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen, sen liitteenä olevan taulukon 2 kohdassa mainittujen säännösten mukaisia, voidaan vedota asetuksen (ETY) N:o 2913/92 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä kolmen kuukauden ajan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 329, 14.12.2001, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

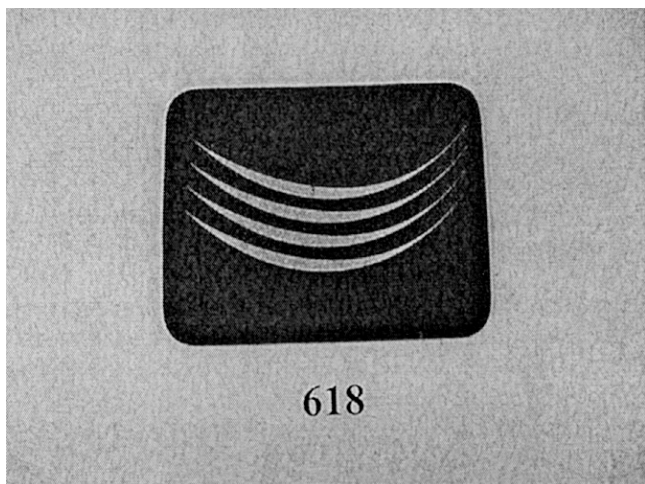
Komission puolesta
Frederik BOLKESTEIN
Komission jäsen

LIITE

Tavaran kuvaus	Luokittelu (CN-koodi)	Perusteet
(1)	(2)	(3)
<p>1. Huokoisesta muovista valmistettu tavara, noin 4 mm paksu (mitat noin 20 × 24 cm), lähes suorakaiteen muotoinen (pyöristetyt kulmat), päällystetty toiselta puolelta noin 0,2 mm paksulla monivärisellä painetulla tekstiilineloksella</p> <p>(Hiirimatto ja sen kaltaiset tavarat)</p> <p>(Ks. valokuva nro 618) (*)</p>	6307 90 10	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, XI jakson 7 huomautuksen a kohdan ja 8 huomautuksen a kohdan, 59 ryhmän 1 huomautuksen ja 2 huomautuksen a kohdan 5 alakohdan, 63 ryhmän 1 huomautuksen ja 2 huomautuksen a kohdan sekä CN-koodien 6307, 6307 90 ja 6307 90 10 nimiketektien mukaisesti</p> <p>Tavaran on XI jakson 7 huomautuksen a kohdassa tarkoitettulla tavalla "sovitettu", koska se on leikattu muun kuin neliön tai suorakaiteen muotoiseksi kappaleeksi</p> <p>Tavaraa ei voida luokitella 39 ryhmään 59 ryhmän 2 huomautuksen a kohdan 5 alakohdan perusteella, koska neulos ei ole ainoastaan vahvikkeena. Katso myös harmonoidun järjestelmän 39 ryhmää koskevien selitysten yleisohjeet (Muovin ja tekstiiliaineiden yhdistelmät), kohta d</p> <p>Yhdistetyn nimikkeistön XI jakson 8 huomautukset a kohdan mukaisesti sovitettavat tavarat kuuluvat ryhmiin 61—63</p>
<p>2. Huokoisesta muovista valmistettu tavara, noin 4 mm paksu (mitat noin 20 × 24 cm), lähes suorakaiteen muotoinen (pyöristetyt kulmat), päällystetty toiselta puolelta noin 0,2 mm paksulla yksivärisellä neuloksella</p> <p>(Hiirimatto ja sen kaltaiset tavarat)</p> <p>(Ks. valokuvat nro 612 A + B) (*)</p>	3926 90 99	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, 39 ryhmän huomautuksen, XI jakson 1 huomautuksen h kohdan, 59 ryhmän 1 huomautuksen ja 2 huomautuksen a kohdan 5 alakohdan sekä CN-koodien 3926, 3926 90 ja 3926 90 99 nimiketektien mukaisesti</p> <p>Tavaraa ei voida luokitella XI jaksoon 59 ryhmän 2 huomautuksen a kohdan 5 alakohdan perusteella, koska neulos on ainoastaan vahvikkeena. Katso myös harmonoidun järjestelmän 39 ryhmää koskevien selitysten yleisohjeet (Muovin ja tekstiiliaineiden yhdistelmät), kohta d</p>
<p>3. Huokoisesta muovista (polyuretaanista) valmistettu noin 4 mm paksu suorakaiteen muotoinen tavara (mitat noin 20 × 21 cm), päällystetty toiselta puolelta noin 0,2 mm paksulla monivärisellä painetulla neuloksella</p> <p>(Hiirimatto ja sen kaltaiset tavarat)</p> <p>(Ks. valokuva nro 619) (*)</p>	5903 20 90	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, XI jakson 7 huomautuksen a kohdan, 59 ryhmän 1 huomautuksen ja 2 huomautuksen a kohdan 5 alakohdan sekä CN-koodien 5903, 5903 20 ja 5903 20 90 nimiketektien mukaisesti</p> <p>Tavaran ei ole XI jakson 7 huomautuksen a kohdassa tarkoitettulla tavalla "sovitettu", koska se on leikattu suorakaiteen muotoiseksi kappaleeksi</p> <p>Tavaraa ei voida luokitella 39 ryhmään 59 ryhmän 2 huomautuksen a kohdan 5 alakohdan perusteella, koska neulos on moniväristä painettua kangasta, mistä syystä se ei ole ainoastaan vahvikkeena. Katso myös harmonoidun järjestelmän 39 ryhmää koskevien selitysten yleisohjeet (Muovin ja tekstiiliaineiden yhdistelmät), kohta d</p>

Tavaran kuvaus	Luokittelu (CN-koodi)	Perusteet
(1)	(2)	(3)
<p>4. Naisten ja tyttöjen käyttöön tarkoitettu kevyt yksivärinen tavara, neulosta (86 % nailonia, 14 % elastaania), tarkoitettu pidettäväksi ihoa vasten, juuri rinnan alle ulottuva, kapein säädettävien olkaimin. Vaatteessa on edessä ja takana syvä pääntie ilman halkiota. Pääntiehen ja kainaloiden kohdalle on ommeltu neulosta olevat nauhat</p> <p>Vaatteessa on joustavuudeltaan vaihtelevaa neulosta olevat sivukappaleet ja edessä joustava vahvike</p> <p>Aivan rinnan alapuolella on sisäpuolelta vahvistettu ommel, joka noudattelee rinnan muotoa</p> <p>Vaatteen alareunaa kiertää noin 2 cm:n levyinen joustava nauha, jolla varmistetaan, että vaate myötäilee tiiviisti kehoa</p> <p>(Rintaliivit)</p> <p>(Ks. valokuva nro 615) (*)</p>	6212 10 90	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, 61 ryhmän 2 huomautuksen a kohdan sekä CN-koodien 6212, 6212 10 ja 6212 10 90 nimiketektien mukaisesti</p> <p>Edessä oleva joustava vahvike, joka kokoa kankaan yhteen ja myötävaikuttaa kuppien kupeeraan muotoon, erottaa rinnat toisistaan tavalla, joka on ominaista rintaliiveille</p> <p>Ommel noudattaa rinnan muotoa ja kokoa kankaan kupin muotoon</p> <p>Tämä vaateen sisäpuolelta vahvistettu ommel toimii kovikkeena, joka yhdessä joustavien sivukappaleiden kanssa tukee kehoa rintaliiveiltä edellytetyllä tavalla harmonoidun järjestelmän nimikkeeseen 6212 selitysten ensimmäisen kappaleen mukaisesti</p>
<p>5. Suorakaiteen muotoinen sovitettu tavara (mitat 110 × 160 cm), kudottua tekstiilikangasta (100 % puuvillaa), jonka kumpikin lyhyt sivu on kiinnitetty punottujen nuorien avulla tukipuun (pituus noin 110 cm) päihin. Koska nuorat ovat eri pituisia, kudottu tekstiilikangas saa epäsymmetrisen muodon. Tukipuun yläpuolella on kiinnitysväline, joka koostuu kahdesta punotusta nuorasta ja metallirenkasta, joiden avulla tavara voidaan ripustaa esimerkiksi koukkuun. Tavarassa ei ole selkeää istuinaluetta</p> <p>(Riippumaton kaltainen tavara)</p> <p>(Ks. valokuva nro 617) (*)</p>	6306 91 00	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, XI jakson 7 huomautuksen e kohdan ja 8 huomautuksen a kohdan, 63 ryhmän 1 huomautuksen sekä CN-koodien 6306 ja 6306 91 00 nimiketektien mukaisesti</p> <p>Muut sovitetut kudotut tekstiilikankaat kuuluvat XI jakson 8 huomautuksen a kohdan ja 63 ryhmän 1 huomautuksen mukaisesti 63 ryhmään</p> <p>Yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön mukaisesti tavara luokitellaan leirintävarusteeksi koska — sen objektiivisia ominaisuuksia tarkasteltaessa — se on tehty suorakaiteen muotoisesta sovitetusta kudotusta tekstiilikankaasta, joka ripustetaan molemmilta sivuiltaan punottujen nuorien avulla ja koska se muotoutuu siihen istuutuvan tai makuulle asetuvan henkilön kehon mukaan, sillä siinä ei ole selkeää istuinaluetta. Tavaraa voidaan käyttää sekä sisällä että ulkona</p> <p>Tästä syystä tavara on luokiteltava riippumaton tavoin nimikkeeseen 6306 retkeilyvarusteisiin. Katso myös harmonoidun järjestelmän nimikettä 6306 koskevien selitysten 5 kohta, jonka mukaan retkeilyvarusteisiin kuuluvat muun muassa riippumatot. Lisäksi harmonoidun järjestelmän nimikettä 9403 (muut huonekalut jne.) koskevien selitysten e alakohdassa todetaan, että riippumatot eivät kuulu nimikkeeseen 9403 vaan tavaran valmistusaineen mukaan nimikkeeseen 6306 tai 5608 (sovitetut verkot)</p>

(*) Valokuvat ovat ainoastaan ohjeellisia.

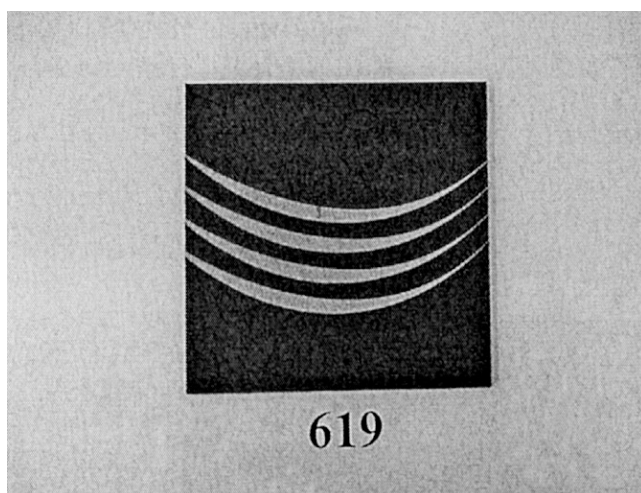
618

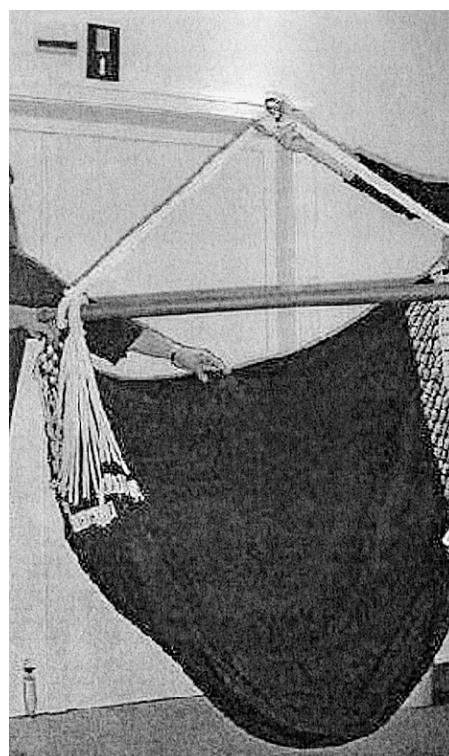
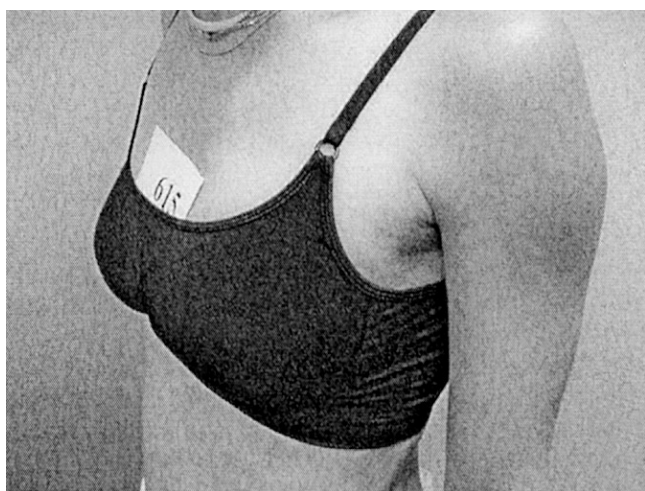
612 A

612 B

619

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 472/2002,
annettu 12 päivänä maaliskuuta 2002,
tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun
asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta
 (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

on kuullut elintarvikealan tiedekomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (ETY) N:o 315/93 säädetään, että elintarvikkeissa oleville vieraille aineille on asetettava enimmäismäärät kansanterveyden suojelemiseksi.
- (2) Komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 257/2002 ⁽³⁾, asetetaan tietyille elintarvikkeissa oleville vieraille aineille enimmäismäärät, joita on sovellettava 5 päivästä huhtikuuta 2002.
- (3) Eräät jäsenvaltiot ovat hyväksyneet tai suunnittelevat hyväksyvänsä aflatoksiinin enimmäismäärät mausteissa ja okratoksiini A:n enimmäismäärät joissakin elintarvikkeissa. Jäsenvaltioiden välisten erojen ja niistä johtuvan kilpailun vääristymisen välttämiseksi yhteisön toimenpiteet ovat tarpeen markkinoiden yhtenäisyyden varmistamiseksi suhteellisuusperiaatetta noudattaen.
- (4) Aflatoksiinit, erityisesti aflatoksiini B1, ovat genotoksisia syöpää aiheuttavia aineita. Tämän tyyppisille aineille ei ole olemassa rajaa, jonka alapuolella ei todettaisi haittavaikutuksia, eikä sallittua päiväannosta voida tämän vuoksi vahvistaa. Nykyisestä tieteellisestä ja teknisestä tietämyksestä sekä parantuneista tuotanto- ja varastointitekniikoista huolimatta näiden homesienten kehittymistä ei voida estää eikä siis mausteissa esiintyvää aflatoksiinia voida kokonaan poistaa. Tämän vuoksi on aiheellista asettaa rajat niin alas kuin se järkevästi on mahdollista.
- (5) Virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevasta yhteensovitetusta ohjelmasta vuodeksi 1997 8 päivänä tammi-kuuta 1997 annetun komission suosituksen 97/77/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti jäsenvaltioissa toteutetusta yhteensovitetusta tarkastusohjelmasta on saatu tuloksia sen jälkeen kun muissa elintarvikkeissa esiintyville aflatoksiineille asetet-

tiin enimmäismäärät. Nämä tulokset osoittavat, että useissa maustelajeissa on korkeat aflatoksiinipitoisuudet. Tämän vuoksi on aiheellista vahvistaa enimmäismäärät maustelajeille, joita käytetään paljon ja joissa esiintyy suuria pitoisuuksia.

- (6) Enimmäisrajoja on tarkistettava ja tarvittaessa alennettava ennen 31 päivää joulukuuta 2003 ottaen huomioon mahdollisuudet vähentää aflatoksiinin esiintymistä mausteissa parantuneiden tuotanto-, sadonkorjuu- ja varastointimenetelmien sekä tieteellisen ja teknisen kehityksen ansiosta.
- (7) Okratoksiini A on useiden sienten (*Penicillium*- ja *Aspergillus*-lajit) tuottama mykotoksiini. Sitä esiintyy luonnollisesti monissa kasvituohteissa, kuten viljoissa, kahvinpavuissa, kaakaossa ja kuivatuissa hedelmissä kaikkialla maailmassa. Sitä on löydetty viljatuotteista, kahvista, viinistä, oluesta ja viinirypälemehusta sekä eläinperäisistä tuotteista, erityisesti sian munuaisista. Elintarvike- ja ihmisverenäytteistä tehdyt okratoksiini A:n esiintymis-tyydyttä ja sen pitoisuutta koskevat tutkimukset osoittavat, että elintarvikkeet ovat usein saastuneita.
- (8) Okratoksiini A on mykotoksiini, jolla on syöpävaarallisia, munuaisia vaurioittavia, sikiölle epämuodostumia aiheuttavia, vastustuskykyä vähentäviä ja mahdollisesti hermostoon myrkyllisesti vaikuttavia ominaisuuksia. Se on yhdistetty ihmisillä esiintyvään munuaisvaurioon. Okratoksiini A:n puoliintumisaika ihmiskehossa voi olla pitkä.
- (9) Elintarvikealan tiedekomitea totesi 17 päivänä syyskuuta 1998 okratoksiini A:sta antamassaan lausunnossa, että olisi hyvä pyrkiä mahdollisimman alhaiseen okratoksiini A:n altistustasoon varmistamalla, että altistuminen pysyisi hyväksyttävän päiväsaannin, jonka määräksi muut tahot ovat määritelleet 1,2—14 ng/kg/ruumiinpaino/päivä, alarajoilla, esimerkiksi alle 5 ng/kg/ruumiinpaino/päivä.
- (10) Nykyisellä tieteellisellä ja teknisellä tietämyksellä — parantuneista tuotanto- ja varastointitekniikoista huolimatta — näiden homesienten kehittymistä ei voida kokonaan estää eikä okratoksiini A:n esiintymistä elintarvikkeissa voida näin ollen kokonaan poistaa. Tämän vuoksi on aiheellista asettaa rajat niin alas kuin se järkevästi on mahdollista.

⁽¹⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 41, 13.2.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 24.1.1997, s. 27.

- (11) Ravinnon kautta saatavasta okratoksiini A:sta suurin osa on peräisin viljoista ja viljatuotteista. Ennaltaehkäisyllä on erittäin suuri merkitys, kun pyritään välttämään saastuminen mahdollisimman hyvin ja suojaamaan kuluttajia. On aiheellista vahvistaa viljoille ja viljatuotteille enimmäismäärät, joita voidaan kohtuudella noudattaa, edellyttäen että saastumisen välttämiseen tähtäviä ennalta ehkäiseviä toimia toteutetaan kaikissa tuotanto- ja markkinointiketjun vaiheissa.
- (12) Rusinoiden (korinttien, rusinoiden ja sultana-lajikkeiden) on havaittu olevan erittäin saastuneita, ja ne ovat merkittävä okratoksiini A:n lähde henkilöille, jotka syövät niitä paljon, erityisesti lapsille. Näin ollen on asianmukaista määrittää tällä hetkellä raja tasolle, joka on teknisesti saavutettavissa, mutta on myös ehdottoman välttämätöntä parantaa menetelmiä saastumisen vähentämiseksi.
- (13) Okratoksiini A:ta on havaittu esiintyvän myös kahvissa, viinissä, oluessa, viinirypälemehussa, kaakaossa ja mausteissa. Jäsenvaltioiden ja asianomaisten osapuolten (esimerkiksi ammatillisten organisaatioiden) olisi suoritettava tutkimuksia okratoksiini A:n muodostumiseen vaikuttavien eri tekijöiden määrittelemiseksi ja sellaisten ennalta ehkäisevien toimenpiteiden vahvistamiseksi, joita on toteutettava okratoksiini A:n esiintymisen vähentämiseksi kyseisissä elintarvikkeissa. Kyseisten tuotteiden osalta olisi toteutettava kaikki mahdolliset tutkimukseen ja ennaltaehkäisyyn liittyvät toimenpiteet, jotta okratoksiini A -pitoisuudet saataisiin mahdollisimman alhaisiksi samalla kun odotetaan maksimirajojen määrittämistä ALARA (As Low As Reasonably Achievable) -periaatteen perusteella. Jos tiettyjen tuotteiden okratoksiini A -pitoisuutta ei pyritä mitenkään vähentämään, näiden tuotteiden osalta on tarpeen vahvistaa enimmäismäärä kansanterveyden suojelua varten, vaikka teknistä toteutavuutta ei pystytäkään arvioimaan.
- (14) Tämän vuoksi asetusta (EY) N:o 466/2001 olisi muutettava vastaavasti.
- (15) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 466/2001 seuraavasti:

1) Muutetaan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

- a) korvataan johdantolause seuraavasti: "Liitteessä I olevassa 2.1 ja 2.2 kohdassa mainituissa tuotteissa olevien aflatoksiinien ja okratoksiini A:n osalta";
- b) korvataan b alakohdassa ilmaisu "ja 2.1.3" ilmaisulla ", 2.1.3, 2.1.4, 2.2.1 ja 2.2.2".

2) Lisätään 5 artiklaan 2 a kohta seuraavasti:

"2 a. Komissio tarkastelee liitteessä I olevan 2 osan 2.1.4 kohdassa annettuja aflatoksiinien enimmäismääriä uudelleen ennen 31 päivää joulukuuta 2003 ja alentaa niitä tarvittaessa tieteellisen ja teknisen tietämyksen huomioon ottamiseksi.

Komissio tarkastelee liitteessä I olevan 2 osan 2.2.2 ja 2.2.3 kohdassa annettuja säännöksiä uudelleen ennen 31 päivää joulukuuta 2003 rusinoissa esiintyvän okratoksiini A:n enimmäismäärän osalta ja vahvistaakseen okratoksiini A:n enimmäismäärän raakakahvissa, paahdetussa kahvissa, kahvituotteissa, viinissä, oluessa, viinirypälemehussa, kaakaossa, kaakaotuotteissa ja mausteissa ottaen huomioon tehdyt tutkimukset ja sovelletut ennalta ehkäisevät toimenpiteet, joiden tavoitteena on vähentää kyseisten tuotteiden okratoksiini A -pitoisuuksia.

Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden ja asianomaisten osapuolten on toimitettava komissiolle vuosittain tehtyjen tutkimusten tulokset ja tiedotettava okratoksiini A:n aiheuttaman saastumisen välttämiseksi toteutettujen ennalta ehkäisevien toimenpiteiden soveltamisesta saavutetusta edistymisestä."

3) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 5 päivästä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Lisätään asetuksen (EY) N:o 466/2001 liitteessä I olevaan kohtaan "2. Mykotoksiinit" seuraavaa:

Tuote	Enimmäismäärä (µg/kg)			Näytteenotto- menetelmä	Vertailumenetelmä
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
"2.1.4 Maustelaji: — <i>Capsicum</i> spp. (niiden kuivatut hedelmät, kokonaisina tai jauhettuina, mukaan lukien maustepaprikat, chili-jauhe, cayenne ja paprika) — <i>Piper</i> spp. (niiden hedelmät, valko- ja mustapippuri mukaan luettuina) — <i>Myristica fragrans</i> (muskotti) — <i>Zingiber officinale</i> (inkivääri) — <i>Curcuma longa</i> (maustekurkuma)	5	10	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY"

"Tuote	Enimmäismäärät (µg/kg tai ppb)	Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
2.2 OKRATOKSIINI			
2.2.1 Viljat (myös riisi ja tattari) ja niistä johdetut viljatuotteet			
2.2.1.1 Raa'at viljojen jyvät (myös raakariisi ja tattari)	5	Komission direktiivi 2002/27/EY (*)	Direktiivi 2002/27/EY
2.2.1.2 Kaikki viljapohjaiset tuotteet (myös prosessoidut viljatuotteet ja suoraan ihmisravinnoksi tarkoitetut viljanjyvät)	3	Direktiivi 2002/27/EY	Direktiivi 2002/27/EY
2.2.2 Rusinat (korintit, rusinat ja sultana-lajikkeet)	10	Direktiivi 2002/27/EY	Direktiivi 2002/27/EY
2.2.3 Raakakahvi ja paahdettu kahvi ja kahvituotteet, viini, olut, rypälemehu, kaakao ja kaakaotuotteet sekä mausteet	—		

(*) EYVL L 75, 16.3.2002, s. 44."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 473/2002,**annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,****maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteiden I, II ja VI muuttamisesta ja kupariseosten käyttöön liittyvien tietojen toimittamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2491/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan ensimmäisen ja toisen luettelamakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On tarpeen määritellä tarkemmin siirtymävaiheen periaatteellinen alkamisaika ja edellytykset, joiden on täyttyttävä, jotta siirtymävaiheeseen voidaan katsoa takautuvasti kuuluvan myös alkamisaikaa edeltävä ajanjakso.
- (2) Poikkeuksellisissa olosuhteissa, jollaisia ovat tartuntataudin puhkeaminen, vahingossa tapahtunut saastuminen tai luonnonilmiöt, karjankasvattajilla voi olla vaikeuksia hankkia luonnonmukaista alkuperää olevaa rehua, jolloin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava väliaikainen rajoitettu lupa hankkia muuta kuin luonnonmukaista alkuperää olevaa rehua.
- (3) Liitteessä II olevassa A osassa, joka koskee lannoitteita ja maanparannusaineita, säädetään mahdollisuudesta käyttää kompostoitua kotitalousjätettä ainoastaan väliaikaisesti 31 päivään maaliskuuta 2002 saakka. Kompostoidun kotitalousjätteen käyttäminen on tarpeellista eräissä jäsenvaltioissa, ja kyseinen tuote on tiukasti säänneltyä jätteen alkuperän ja keräysjärjestelmän, jotka jäsenvaltion on hyväksyttävä, sekä raskasmetallien enimmäismäärän osalta rajoittamatta kuitenkaan muiden sellaisten vaatimusten soveltamista, jotka koskevat tällaisen tuotteen käyttöä tavanomaisessa maanviljelyksessä. Kyseisiä vaatimuksia saattaa olla syytä tarkastella uudelleen uuden yleisen kotitalousjätelainsäädännön puitteissa. Nykyistä lupaa voidaan siis jatkaa neljän vuoden ajanjaksoksi.
- (4) Pyretroideja (deltametriini ja lambdasyhalotriini) käytetään luonnonmukaisessa maataloudessa ainoastaan pyydyksissä, minkä vuoksi niiden käyttö täyttää asetuksen (ETY) N:o 2092/91 7 artiklan 1 kohdan vaatimukset. On osoittautunut, että niiden käyttö vastaa todellista tarvetta eräiden kasvien osalta. Kyseisten aineiden käyttö olisi näin ollen sallittava määrittämättömäksi ajaksi.
- (5) Saksa on pyytänyt, että rautafosfaatti lisättäisiin asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteeseen II, jotta kyseistä tuotetta voitaisiin käyttää nilviäisten torjunta-aineena luonnonmukaisessa maataloudessa. Hakemuksen tutkimisen jälkeen todettiin, että mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetty vaatimukset täyttyvät. Rautafosfaatti on myös äskettäin arvioitu sen osalta, täyttääkö se kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2002/18/EY ⁽⁴⁾ mukaiset ihmisten terveyttä ja ympäristöä koskevat vaatimukset. Näin ollen kyseinen tuote olisi lisättävä liitteen II osaan B.
- (6) Metaldehydiä saadaan käyttää nilviäisten torjunta-aineena luonnonmukaisessa maataloudessa 31 päivään maaliskuuta 2002 saakka. Kyseistä ajanjaksoa pitäisi jatkaa väliaikaisesti neljän vuoden siirtymäkaudella, jonka aikana jäsenvaltioissa voidaan korvata nilviäisten torjunta-aineena käytettävä metaldehydi rauta(III)ortofosfaatilla.
- (7) Kuparin käyttöä kuparihydroksidin, kuparioksidin, kolmiemäksisen kuparisulfaatin ja kuparioksidin muodossa sekä mineraaliöljyjen käyttöä sienitautien torjunta-aineena pidetään asetuksen (ETY) N:o 2092/91 7 artiklan 1 a kohdan säännösten mukaisina luonnonmukaisen maatalouden perinteisinä menetelminä. On ilmennyt, että kyseiset aineet ovat tässä vaiheessa välttämättömiä eri viljelykasvien viljelyssä ja että vain tutkimusta tehostamalla on mahdollista löytää asianmukaisia vaihtoehtoja keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä. Sen vuoksi kyseiset aineet olisi toistaiseksi sallittava. Kyseistä lupaa tarkastellaan uudelleen saatavilla olevien vaihtoehtojen kehityksen ja niistä saatujen todisteiden perusteella.
- (8) Kuparin käytöllä edellä mainituissa muodoissa voi olla pitkän aikavälin vaikutuksia, koska se kertyy maaperään, mikä ei ole yhteensopivaa luonnonmukaisen maatalouden ympäristöystävälliseen maatalouteen liittyvän pyrkimyksen kanssa. Käyttöedellytyksiä olisi tämän vuoksi rajoitettava ja vahvistettava käytön yläraja kilogrammoina kuparia hehtaarilla vuodessa. Ylärajan olisi oltava aluksi 8 kilogrammaa kuparia hehtaaria kohden, ja sitä olisi alennettava neljän vuoden siirtymäajan jälkeen kuuteen kilogrammaan kuparia hehtaaria kohden, ellei osoiteta, että joidenkin viljelykasvien kohdalla tällainen alempi raja ei ole tehokas. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa kyseistä rajaa

⁽¹⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 337, 20.12.2001, s. 9.⁽³⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 55, 26.2.2002, s. 29.

perustuen viiden vuoden keskiarvoon. Tätä mahdollisuutta hyödyntävien jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava toimenpiteen täytäntöönpanosta ja tosiasiallisesti käytetyistä määristä, jotta menettelyä voidaan tarvittaessa tarkastella uudelleen.

- (9) Tässä asetuksessa säädetty kasvinsuojeluaineiden käytön jatkaminen ei rajoita direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn työohjelman yhteydessä tehtyjen, kyseisten aineiden käyttöä koskevien päätösten soveltamista. Komissio on esittänyt neuvostolle ja parlamentille 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn kertomuksen tarkastelua varten. Tässä asetuksessa vahvistettuja määräaikoja tarkastellaan uudelleen viipymättä, jos se on tarpeen kertomusta koskevan tarkastelun päätelmien perusteella.
- (10) Asetuksen 5 artiklassa säädetään, että tuotteen etiketöinnissä ja mainonnassa saa viitata luonnonmukaiseen tuotantotapaan ainoastaan, jos tuotetta tai sen maataloudesta peräisin olevia ainesosia ei ole käsitelty aineilla, jotka eivät sisälly liitteessä VI olevaan B osaan. Natriumhydroksidi sisältyy kyseiseen liitteeseen öljyn rypsiä (*Brassica spp.*) tuottamisen osalta ainoastaan 31 päivään maaliskuuta 2002 asti. On osoittautunut, että kyseisen aineen käyttö on tarpeellista eräiden elintarvikkeissa käytettävien luonnonmukaisten rypsiöljyjen tuotannossa. Sen vuoksi kyseisen tuotteen käyttö olisi sallittava määrittämättömäksi ajaksi.
- (11) Komission asetuksessa (ETY) N:o 207/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2020/2000⁽²⁾ määritellään asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteen VI sisältö ja vahvistetaan kyseisen asetuksen 5 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanoedellytykset. Jäsenvaltiot ovat pyytäneet eläinten suolten sisällyttämistä liitteessä VI olevaan C osaan; tutkimuksen mukaan pyyntö täyttää asetuksen (ETY) N:o 2092/91 5 artiklan 4 kohdan ja asetuksen (ETY) N:o 207/93 3 artiklan 4 kohdan vaatimukset.
- (12) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 14 artiklassa tarkoitetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteet I, II ja VI tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa kupariseosten enimmäisrajojen osalta asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä II olevassa B osassa säädettyä poikkeusta, sen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille seuraavat tiedot:

- ennen 30 päivää kesäkuuta 2002 toimenpiteet, jotka on toteutettu kyseisen säännöksen täytäntöönpanemiseksi ja sen noudattamisen varmistamiseksi erityisesti yksittäisillä tiloilla,
- ennen 31 päivää joulukuuta 2004 kertomus kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta ja tuloksista sekä erityisesti tämän säännöksen voimaantulon jälkeen kunakin viljelykautena tosiasiallisesti tarvittut määrät.

Komissio toteuttaa tarvittaessa tarvittavat toimenpiteet asetuksen (ETY) N:o 2092/91 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edelleen soveltaa asetuksen (EY) N:o 2092/91 liitteessä I olevan A osan 1 kohdan säännöksiä, joita sovellettiin ennen tämän asetuksen voimaantuloa:

- lohkoihin, joiden siirtymävaihe alkoi ennen 31 päivää joulukuuta 2002,
- lohkoihin, jotka kuuluvat enintään viisivuotiseen siirtymäsuunnitelmaan, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet ja joka alkoi ennen 1 päivää syyskuuta 2002. Tätä poikkeusta ei sovelleta lohkoihin, jotka on lisätty suunnitelmaan alkuperäisen hyväksynnän jälkeen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 25, 2.2.1993, s. 5.

⁽²⁾ EYVL L 241, 26.9.2000, s. 39.

LIITE

1. Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liite I seuraavasti:

1.1 Korvataan liitteessä I oleva A osa "Kasvit ja kasvituotteet" seuraavasti:

"1.1 Asetuksen 6 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa ja erityisesti tässä liitteessä esitettyjä periaatteita on tavallisesti pitänyt noudattaa viljelylohkolla ainakin kahden vuoden siirtymävaiheen ajan ennen kylvöä tai nurmialojen osalta ainakin kahden vuoden ajan ennen niiden käyttöä luonnonmukaisesti tuotettuna rehuna tai monivuotisten kasvien osalta, nurmikasveja lukuun ottamatta, vähintään kolme vuotta ennen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ensimmäistä satoa. Siirtymävaihe alkaa aikaisintaan päivänä, jona tuottaja on ilmoittanut toiminnastaan 8 artiklan mukaisesti ja suostunut siihen, että hänen tilaansa sovelletaan 9 artiklassa säädettyä tarkastusjärjestelmää.

1.2 Tarkastusviranomaisen tai -laitos voi kuitenkin päättää toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella, että siirtymävaiheeseen katsotaan takautuvasti kuuluvan myös aiemmat ajanjaksot, joiden aikana:

a) joko lohkot kuuluvat ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 (*) tai Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 (**) VI luvun mukaisesti toteutettuun ohjelmaan tai muuhun viralliseen ohjelmaan, jos kyseisessä ohjelmassa saadaan takeet siitä, että näillä lohkoilla ei ole käytetty liitteessä II olevaan A ja B osaan kuulumattomia tuotteita;

b) tai lohkot ovat olleet luonnontilassa olevia aloja tai maatalousmaata, joita ei ole käsitelty liitteessä II olevaan A ja B osaan kuulumattomilla tuotteilla. Kyseinen ajanjakso voidaan ottaa huomioon takautuvasti ainoastaan, jos tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle on toimitettu riittävät todisteet, jotta se voi vakuuttua siitä, että edellytykset ovat täyttyneet vähintään kolmen vuoden ajan.

1.3 Tarkastusviranomaisen tai -laitos voi toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnällä joissakin tapauksissa pidentää 1.1 kohdassa vahvistettua siirtymävaiheen kestoa ottaen huomioon lohkojen aiemman käytön.

1.4 Jäsenvaltio voi sellaisten lohkojen osalta, jotka on jo siirretty luonnonmukaiseen tuotantoon tai joita ollaan siihen siirtämässä ja joita käsitellään liitteeseen II kuulumattomalla tuotteella, lyhentää 1.1 kohdassa vahvistettua siirtymävaiheen kestoa seuraavissa kahdessa tapauksessa:

a) lohkoja on käsitelty liitteessä II olevaan B osaan kuulumattomalla tuotteella jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen alueellaan tai joillakin alueensa osilla tietyn kasvintuotannon osalta pakolliseksi tekemien taudin tai tuholaisen torjumistoimien vuoksi;

b) lohkoja on käsitelty liitteessä II olevaan A tai B osaan kuulumattomalla tuotteella jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymien tieteellisten kokeilujen yhteydessä.

Siirtymävaiheen kesto vahvistetaan tällöin kaikkia seuraavia edellytyksiä noudattaen:

- asianomaisen kasvinsuojeluaineen on hajottava niin, että siirtymävaiheen päättyessä jäämien määrä maaperässä, ja jos kyseessä on monivuotinen viljelmä, kasvissa on merkityksetön,
- käsittelyn jälkeen korjattua satoa ei saa myydä luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavin merkinnöin,
- asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle pakollista käsittelyä koskevasta päätöksestään.

(*) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

(**) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80."

1.2 Muutetaan B osa "Eläimet ja niistä saatavat eläintuotteet seuraavista lajeista: nautaeläimet (mukaan lukien puhveli- ja biisonilajit), siat, lampaat ja vuohet, hevoseläimet ja siipikarja" seuraavasti:

1.2.1 Korvataan 4.9 kohta seuraavasti: "Edellä 4.8 kohdasta poiketen jos rehusato menetetään tai tuotannolle asetetaan rajoituksia erityisesti poikkeuksellisten säilmiöiden, tartuntataudin puhkeamisen, myrkyllisten aineiden aiheuttaman saastumisen tai tulipalon vuoksi, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia rajoitetun ajan ja erityisillä alueilla, että tavanomaista rehua käytetään perustelluista syistä suurempia prosenttimääriä." Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on sovellettava tätä poikkeusta toimijoihin toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnän saatuaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle myöntämistään poikkeuksista.

1.2.2 Lisätään 7.4 kohdassa ilmaisu "yksinomaan" ilmaisuun "yhteistyössä" jälkeen.

2. Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liite II seuraavasti:
- 2.1 Muutetaan A osa "Lannoitteet ja maanparannusaineet" seuraavasti:
Korvataan taulukossa kompostoidun tai fermentoidun kotitalousjätteen käyttöä koskeva päättymispäivä 31 päivä maaliskuuta 2002 päivämäärällä 31 päivä maaliskuuta 2006.
- 2.2 Muutetaan B osa "Kasvinsuojeluaineet" seuraavasti:
- 2.2.1 Poistetaan taulukosta III "Ainoastaan pyydyksissä ja/tai haihduttimissa käytettävät aineet" pyrethroideja koskeva 31 päivänä maaliskuuta 2002 päättyvä käyttökielto.
- 2.2.2 Korvataan taulukossa III — "Ainoastaan pyydyksissä ja/tai haihduttimissa käytettävät aineet" metaldehydiä koskeva päivämäärä 31 päivä maaliskuuta 2002 päivämäärällä 31 päivä maaliskuuta 2006.
- 2.2.3 Korvataan taulukossa IV "Muita luonnonmukaisessa viljelyssä käytettäviä aineita" kuparia koskevat säännökset seuraavasti:

Kuvaus	Kuvaus, koostumusta koskevat vaatimukset, käyttöedellytykset
"Kuparisuolat kuparihydroksidin, kuparioksidin, kolmiemäksisen kuparisulfaatin, kuparioksidin muodossa	<p>Sienitautien torjunta-aine</p> <p>31 päivään joulukuuta 2005 asti enintään 8 kilogrammaa kuparia hehtaarille vuodessa ja 1 päivästä tammikuuta 2006 alkaen enintään 6 kilogrammaa kuparia hehtaarille vuodessa, rajoittamatta kuitenkaan alhaisemman määrän soveltamista, jos sellainen johtuu sen jäsenvaltion kasvinsuojeluaineita koskevan yleislainsäädännön erityissäännöksistä, jossa tuotetta käytetään</p> <p>Jäsenvaltiot voivat edellisestä kohdasta poiketen sallia, että monivuotisiin viljelmiin sovelletaan seuraavia enimmäisrajoja:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 23 päivän maaliskuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisenä aikana käytetty kokonaismäärä on enintään 38 kiloa kuparia hehtaaria kohden — 1 päivästä tammikuuta 2007 vuosittain käytettäväksi sallittu enimmäismäärä hehtaaria kohden lasketaan vähentämällä aiempien neljän vuoden aikana tosiasiallisesti käytetyt määrät määristä, jotka ovat 36 kiloa kuparia vuonna 2007, 34 kiloa kuparia vuonna 2008, 32 kiloa kuparia vuonna 2009 ja 30 kiloa kuparia vuonna 2010 ja sitä seuraavina vuosina <p>Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve"</p>

- 2.2.4 Poistetaan taulukossa IV "Muita luonnonmukaisessa viljelyssä käytettäviä aineita" mineraaliöljyjä koskeva 31 päivänä maaliskuuta 2002 päättyvä käyttökielto.
- 2.3 Lisätään taulukko III a "Viljelykasvien väliin pintasiroteltavat valmisteet" seuraavasti:

"Kuvaus	Kuvaus, koostumusta koskevat vaatimukset, käyttöedellytykset
Rauta(III)ortofosfaatti	Nilviäisten torjunta-aine"

3. Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liite VI seuraavasti:
- 3.1 Muutetaan B osa "Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 5 artiklan 3 kohdan d alakohdassa ja 5 artiklan 5 a kohdan e alakohdassa tarkoitettujen teknisten apuainet ja muut tuotteet, joita voidaan käyttää luonnonmukaisesti tuotettujen maataloudesta peräisin olevien ainesosien jalostukseen" seuraavasti: poistetaan natriumhydroksidia koskeva 31 päivänä maaliskuuta 2002 päättyvä käyttökielto.
- 3.2 Lisätään C osan "Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen maataloudesta peräisin olevat tuotteet, joita ei ole tuotettu luonnonmukaisesti" C.3 kohtaan seuraava: "Eläinten suolet, ainoastaan 1 päivään huhtikuuta 2004".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 474/2002,**annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,****neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen syrjäisimpien alueiden erityisten hankintajärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 20/2002 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tietyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1452/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan,

ottaa huomioon tietyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1600/92 kumoamisesta (Poseima) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1453/2001 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 34 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Teknisistä syistä ja jotta voidaan varmistaa Azorien ja Madeiran erityisen hankintajärjestelmän asianmukainen valvonta 30 kesäkuuta 2002 päättyvän siirtymäkauden ajan, Portugalin viranomaiset ovat pyytäneet, että todistushakemusten jättämiseen ja niiden voimassaoloon sovelletaan erityissäännöksiä. Pyyntöön on syytä suostua ja rajoittaa todistushakemusten jättäminen kunkin kuukauden viiteen ensimmäiseen työpäivään sekä vahvistaa todistusten voimassaoloaika päättyväksi niiden myöntämistä seuraavan toisen kuukauden lopussa. Näitä uusia sääntöjä on syytä alkaa soveltaa 1. huhtikuuta 2002.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 20/2002 ⁽³⁾ 30 artiklan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa on virhe. Kyseinen virhe saattaa aiheuttaa soveltamisvaikeuksia erityisen hankintajärjestelmän täytäntöönpanossa 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2002 välisenä siirtymäkautena, joka on myönnetty Ranskan merentakaisille departementteille sekä Azoreille ja Madei-

ralle. Tämä virhe on korjattava, jotta mainittuna siirtymäkautena voidaan myöntää todistuksia asianmukaisesti.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kaikkien asianomaisten hallintokomiteoiden lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 20/2002 seuraavasti:

- 1) Lisätään 29 artiklaan kohta 3 seuraavasti:

”3. Seuraavia säännöksiä sovelletaan Azoreihin ja Madeiraan 30 päivään kesäkuuta 2002 asti:

- a) todistushakemukset on jätettävä kunkin kuukauden viiden ensimmäisen työpäivän aikana, ja todistukset annetaan seuraavien viiden työpäivän kuluessa,
- b) todistukset ovat voimassa niiden antamista seuraavat kaksi kuukautta.”

- 2) Korvataan 30 artiklan toisen alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”— asetuksen 4, 5, 7 ja 9 artiklaa sekä 10 artiklan 1 kohtaa ja 11, 13, 14, 15, 26 ja 27 artiklaa sovelletaan merentakaisiin departementteihin sekä Azoreihin ja Madeiraan vasta 1 päivästä heinäkuuta 2002.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1 artiklan ensimmäisen kohdan säännöksiä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 8, 11.1.2002, s. 1.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 475/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen keskeyttämisestä tiettyjen tekstiilituotteiden osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön ja Ukrainan 5 päivänä toukokuuta 1993 parafoidun kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön ja Ukrainan tekstiilituotteiden kauppaa koskevan sopimuksen, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 15 päivänä lokakuuta 1999 parafoidulla kirjeenvaihtona tehdyllä sopimuksella, voimassaolon jatkamisesta ja muuttamisesta 19 päivänä joulukuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/33/EY⁽¹⁾, jossa säädetään kyseisen sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön ja Ukrainan tekstiilituotteiden kauppaa koskevan muutetun sopimuksen⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdassa määrätään, että komissio ja Ukraina neuvottelevat viimeistään kuusi viikkoa ennen jokaisen sopimusvuoden päättymistä siitä, onko tarkoituksenmukaista jatkaa kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista sopimuksen liitteessä III lueteltuihin tuoteryhmiin ottaen huomioon mahdollisuuden keskeyttää kyseisen järjestelmän soveltaminen tiettyjen ryhmien osalta.
- (2) Neuvottelut käytiin marraskuussa 2001 sen tarkistamiseksi, onko kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen tarpeen tiettyjen tekstiilituotteiden

osalta. Neuvottelujen perusteella sopimuspuolet sopivat kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen keskeyttämisestä tiettyjen tekstiilituotteiden osalta.

- (3) On toivottavaa, että tämä asetus tulee voimaan välittömästi, jotta toimijat saavat tiedon sen tarjoamista eduista mahdollisimman pian.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tekstiilikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan Euroopan yhteisön ja Ukrainan tekstiilituotteiden kauppaa koskevan sopimuksen liite III, jossa luetellaan sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmään kuuluvat tuotteet, joihin ei sovelleta määrällisiä rajoituksia, tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 16, 18.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 123, 17.5.1994, s. 718.

LIITE

"LIITE III

Sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmään kuuluvat tuotteet, joihin ei sovelleta määrällisiä rajoituksia

Ryhmä	Luokka	2000	2001	2002	2003	2004
IA	1	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	2	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	3	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
IB	4	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	5	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	6	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	7	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	8	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
IIA	9	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	20	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	22	Tarkkailu	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	23	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	39	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
IIB	12	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	13	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	15	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	16	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	21	Kiintiö	Tarkkailu	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	24	Kiintiö	Tarkkailu	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	26/27	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	29	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	73	Tarkkailu	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	83	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
IIIA	33	Tarkkailu	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	36	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	37	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	50	Kiintiö	Tarkkailu	Vapaa	Vapaa	Vapaa
IIIB	67	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	74	Tarkkailu	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	90	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
IV	115	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa
	117	Kiintiö	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu	Tarkkailu
	118	Kiintiö	Vapaa	Vapaa	Vapaa	Vapaa"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 476/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2007/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22
päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY)
N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan
3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2007/2001 ⁽³⁾ avataan
riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen
(EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä
noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta.
Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti
asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perus-
teet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen teki-
jöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvienti-
tuen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten
riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa,
että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa
tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2007/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun
osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun
lyhytjyväisen riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 8. ja 14.
maaliskuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perus-
teella 192,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 477/2002,**annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,****tietyihin Euroopan kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2008/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2008/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2008/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tietyihin kolmansiin Euroopan maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 8. ja 14. maaliskuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 210,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 478/2002,**annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,****tietyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2009/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2009/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2009/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tietyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 8. ja 14. maaliskuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 203,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 479/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2010/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22
päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY)
N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan
3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2010/2001 ⁽³⁾ avataan
riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen
(EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä
noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta.
Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti
asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perus-
teet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen teki-
jöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvienti-
tuen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten
riisimarkkinoiden tähänhetkiseen tilanteeseen seuraa,
että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa
tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2010/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun
osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän pitkäjyväisen
kokonaan hiotun riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 8. ja
14. maaliskuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten
perusteella 303,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 480/2002,**annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,****Réunioniin toimitettavan pitkäjäyväisen esikuoritun riisin tuen enimmäismäärän vahvistamisesta
asetuksessa (EY) N:o 2011/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,ottaa huomioon Réunionin riisitoimituksiin liittyvistä yksityiskohtaisista soveltamista koskevista säännöistä 6 päivänä syyskuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2692/89 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1453/1999 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2011/2001 ⁽⁵⁾ avataan tarjouskilpailu Réunioniin toimitettavan pitkäjäyväisen esikuoritun riisin tuen määrittämistä varten.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 2692/89 9 artiklan mukaisesti komissio voi päättää jätettyjen tarjousten perusteella asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen tuen enimmäismäärän vahvistamisesta.

- (3) Enimmäismäärää vahvistettaessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2692/89 2 ja 3 artiklassa säädetyt arviointiperusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäistuen suuruiset tai sitä alhaisemmat.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2011/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana Réunioniin toimitettavan CN-koodiin 1006 20 98 kuuluvan pitkäjäyväisen esikuoritun riisin enimmäistueksi vahvistetaan 11. ja 14. maaliskuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 310,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.⁽³⁾ EYVL L 261, 7.9.1989, s. 8.⁽⁴⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 19.⁽⁵⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 21.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 481/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
asetuksessa (ETY) N:o 1627/89 säädettyjen interventiota koskevien erityistoimenpiteiden mukaisesti toteutetun 285. osittaisen tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2345/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 47 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta 15 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 562/2000⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1564/2001⁽⁴⁾, vahvistetaan julkisten interventioiden ostovaatimukset. Kyseisen asetuksen säädösten mukaisesti avattiin tarjouskilpailu naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla 9 päivänä kesäkuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1627/89⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 238/2002⁽⁶⁾, 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 562/2000 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti R3-laadulle vahvistetaan enimmäisostohinta tarvittaessa kunkin osittaisen tarjouskilpailun osalta ottaen huomioon saadut tarjoukset. Edellä mainitun 13 artiklan 2 kohdan mukaan voidaan päättää jättää tarjouskilpailu ratkaisematta.
- (3) 285. osittaisen tarjouskilpailun tarjousten tutkimisen jälkeen ja ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1254/1999 47 artiklan 8 kohdan mukaisesti markkinoiden

kohtuullisen tukemisen asettamat vaatimukset sekä teurastusten ja hintojen kausittainen kehitys, tarjouskilpailu olisi jätettävä ratkaisematta.

- (4) Ensimmäisen artiklan 7 kohdassa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alalla julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta annetusta asetuksista (EY) N:o 562/2000 poikkeamisesta 20 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1209/2001⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2579/2001⁽⁸⁾, avattiin myös nautojen ruhoja ja puoliruhoja koskeva julkinen interventio säätämällä erityissääntöjä, jotka täydentävät muiden tuotteiden interventioon ostamista koskevia sääntöjä. 285. osittaiseen tarjouskilpailuun ei ole jätetty tarjouksia.
- (5) Ottaen huomioon tilanteen kehitys tämä asetus on saatettava voimaan viipymättä.
- (6) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksella (ETY) N:o 1627/89 avattu 285. osittainen tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EYVL L 208, 1.8.2001, s. 14.

⁽⁵⁾ EYVL L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EYVL L 39, 9.2.2002, s. 4.

⁽⁷⁾ EYVL L 165, 21.6.2001, s. 15.

⁽⁸⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 68.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 482/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaisen 21. osittaisen tarjouskilpailun yhteydessä jätettyjen
tarjousten hyväksymättä jättämisestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2345/2001 ⁽²⁾,

ottaa huomioon erityisistä markkinoiden tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 3 päivänä huhtikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 690/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2595/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaisista naudanlihan ostoista 10 päivänä huhtikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 713/2001 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 433/2002 ⁽⁶⁾, esitetään asetuksen (EY) N:o 690/2001 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti luettelo jäsenvaltioista, joissa avataan 21. osittainen tarjouskilpailu 11 päivänä maaliskuuta 2002.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 690/2001 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti viiteluokkaa varten vahvistetaan tarvittaessa enimmäisostohinta saatujen tarjousten perusteella

kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan säännökset huomioon ottaen. Asetuksen (EY) N:o 690/2001 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti voidaan kuitenkin päättää tehtyjen tarjousten hyväksymättä jättämisestä.

- (3) 21. osittaisen tarjouskilpailun yhteydessä jätettyjen tarjousten tarkastelun perusteella ja ottaen huomioon naudanlihamarkkinoiden nykytilanne sekä kyseisen asetuksen mukaisesti käytettävissä olevien ylijäämien rajallisuus tarjoukset olisi jätettävä hyväksymättä.
- (4) Tukitoimenpiteiden kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan viipymättä.
- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaisesti avatun 21. osittaisen tarjouskilpailun yhteydessä jätettyjä tarjouksia ei hyväksytä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 95, 5.4.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 345, 29.12.2001, s. 33.

⁽⁵⁾ EYVL L 100, 11.4.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EYVL L 67, 9.3.2002, s. 4.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 483/2002,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002,
tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2104/2001⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti. Ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä II tarkoitettua viitepörssiä noteerausta.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EYVL L 283, 27.10.2001, s. 8.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli (2) (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen (1)	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja (3)	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	10,09
1002 00 00	Ruis	0,00
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	0,00
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja (4)	0,00
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	37,51
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja (5)	37,51
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	0,00

(1) Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua keskilaatuisen durumvehnän vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

(2) Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

(3) Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

(4) Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 8 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

(5) Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(1.3.2002 ja 14.3.2002 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	126,11	120,45	117,20	94,04	223,39 (**)	213,39 (**)	152,85 (***)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	42,08	24,92	17,25	12,99	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t ("discount") (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan ensimmäinen kappale).

(**) Fob Gulf.

(***) Fob USA.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 19,70 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 31,22 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

**KOMISSION DIREKTIIVI 2002/26/EY,
annettu 13 päivänä maaliskuuta 2002,
näytteenotto- ja määrittymenetelmistä elintarvikkeiden okratoksiini A -pitoisuuksien virallista
tarkastusta varten**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan,

ottaa huomioon elintarvikkeiden tarkastamisessa tarvittavien yhteisön näytteenottomenetelmien ja analyysimenetelmien käyttöön ottamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/591/ETY⁽²⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 8 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 472/2002⁽⁴⁾ vahvistetaan okratoksiini A:n enimmäispitoisuudet tietyissä elintarvikkeissa.
- (2) Virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/99/ETY⁽⁵⁾ otetaan käyttöön laatustandardijärjestelmä laboratorioille, joiden tehtäväksi jäsenvaltiot ovat antaneet elintarvikkeiden virallisen tarkastuksen.
- (3) Koska okratoksiini A:ta esiintyy yleensä hyvin epätasaisesti tutkittavan erän sisällä, näytteenotolla on suuri merkitys okratoksiini A -pitoisuuden määrittystarkkuudelle.
- (4) On tarpeen vahvistaa yleiset perusteet, jotka määrittymenetelmien on täytettävä, jotta tarkastuksia suorittavien laboratorioiden käyttämät menetelmät olisivat vertailukelpoisia.
- (5) Näytteenotto- ja määrittymenetelmiä koskevat säännökset perustuvat nykyiseen tietämykseen, ja niitä on mahdollista mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen.
- (6) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeiden ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näytteet elintarvikkeiden okratoksiini A -pitoisuuksien virallista tarkastusta varten otetaan tämän direktiivin liitteessä I esitettyjen menetelmien mukaisesti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näytteiden valmistaminen ja elintarvikkeiden okratoksiini A -pitoisuuksien virallisessa tarkastuksessa käytetty määrittymenetelmä vastaavat tämän direktiivin liitteessä II esitettyjä vaatimuksia.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 372, 31.12.1985, s. 50.

⁽³⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 18.

⁽⁵⁾ EYVL L 290, 24.11.1993, s. 14.

LIITE I

NÄYTTEENOTTOMENETELMÄT TIETTYJEN ELINTARVIKKEIDEN OKRATOKSIINI A -PITOISUUKSIEN VIRALLISTA TARKASTUSTA VARTEN**1. Tarkoitus ja soveltamisala**

Elintarvikkeiden okratoksiini A -pitoisuuden viralliseen tarkastukseen tarkoitettujen näytteiden on otettava jäljempänä esitettyjen menettelyjen mukaisesti. Tällä tavoin saatuja kokoomanäytteitä pidetään tutkittavia eräiä edustavina. Laboratorionäytteistä määritettyjen pitoisuuksien perusteella arvioidaan, noudattavatko tutkittavat erät asetuksessa (EY) N:o 466/2001 vahvistettuja enimmäismääriä.

2. Määritelmät

Erä:	yhdellä kertaa toimitettu, tietty määrä elintarviketta, jonka osalta viranomaisen vahvistaa, että sillä on seuraavia yhteisiä ominaisuuksia: alkuperä, lajike, pakkaustapa, pakkaaja, lähettäjä tai merkinnät
Osaerä:	suuremmasta erästä erotettu tietty osa, johon sovelletaan näytteenottomenetelmää. Jokaisen osaerän on oltava fyysisesti erillinen ja yksilöitävissä
Perusnäyte:	tutkittavan erän tai osaerän yhdestä ainoasta kohdasta otettu näyte
Kokoomanäyte:	kaikkien tutkittavasta erästä tai osaerästä otettujen perusnäytteiden muodostama kokonaisuus.

3. Yleiset säännökset**3.1 Henkilöstö**

Näytteenottajan on oltava kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien määräysten mukaisesti tähän tehtävään valtuutettu henkilö.

3.2 Tuote, josta näyte otetaan

Jokaisesta tutkittavasta erästä otetaan erilliset näytteet. Tämän liitteen erityisten säännösten mukaisesti suuret erät on jaettava osaeriin, joista on otettava erilliset näytteet.

3.3 Varotoimenpiteet

Näytteenoton ja läytteidien valmistuksen aikana on toteutettava varotoimenpiteitä, joilla vältetään kaikki mahdolliset muutokset, jotka voivat vaikuttaa okratoksiini A -pitoisuuteen, määrittämisen suorittamiseen tai kokoomanäytteen edustavuuteen.

3.4 Perusnäytteet

Perusnäytteet on mahdollisuuksien mukaan otettava tutkittavan erän tai osaerän eri kohdista. Jos tästä säännöstä poiketaan, siitä on aina ilmoitettava näytteenottodistuksessa.

3.5 Kokoomanäytteen valmistus

Kokoomanäyte saadaan yhdistämällä perusnäytteet.

3.6 Samanlaisten näytteiden valmistaminen

Valvontatoimenpiteisiin, kaupankäyntiin ja kiistojen ratkaisumenettelyihin tarkoitettujen samanlaisten näytteiden on otettava homogeenidusta näytteestä sillä edellytyksellä, että tällainen menettely on jäsenvaltiossa noudatettavien sääntöjen mukainen.

3.7 Näytteiden pakkaaminen ja lähettäminen

Jokainen näyte on pakattava inertistä materiaalista valmistettuun puhtaaseen astiaan, joka suojaa näytettä riittävästi kontaminaatiolta ja mahdollisilta kuljetusvaurioilta. On myös toteutettava kaikki tarvittavat varotoimenpiteet, joilla estetään näytteen koostumuksen muuttuminen kuljetuksen tai varastoinnin aikana.

3.8 Näytteiden sinetöinti ja merkitseminen

Jokainen viralliseen käyttöön otettu näyte on sinetöitävä näytteenottopaikalla ja merkittävä jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti.

Kustakin näytteenotosta on laadittava näytteenottodistutus, jonka perusteella on mahdollista yksiselitteisesti tunnistaa erä, josta näyte on otettu. Näytteenottodistuksessa on ilmoitettava näytteenottopaikka ja -aika sekä kaikki lisätiedot, joista voi olla hyötyä määrityksentekijälle.

4. Erityiset säännökset

4.1 Erityyppiset erät

Elintarvikkeita voi pitää kaupan esimerkiksi irtotavarana, konteissa tai säiliöissä taikka yksittäispakkauksissa (säkit, pussit, vähittäismyyntipakkaukset). Näytteenottomenetelmää voi soveltaa kaikkiin eri muotoihin, joissa tuotteita saatetaan markkinoille.

Yksittäispakkauksissa (säkit, pussit, vähittäismyyntipakkaukset) kaupan pidetyistä eristä voi ottaa näytteet seuraavan kaavan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän liitteen kohdissa 4.3, 4.4 ja 4.5 annettujen erityisten säännösten soveltamista:

$$n = \frac{\text{Erän paino} \times \text{perusnäytteen paino}}{\text{Kokoomanäytteen paino} \times \text{yksittäispakkauksen paino}}$$

— Paino ilmaistaan kilogrammoina

— Näytteenoton tiheys = Joka n:s säkki tai pussi, josta perusnäyte on otettava (desimaaliluku pyöristetään lähimpään kokonaislukuun).

4.2 Perusnäytteen paino

Jollei tässä liitteessä toisin säädetä, perusnäytteen painon olisi oltava noin 100 grammaa. Vähittäismyyntipakkauksiin pakattujen erien osalta perusnäytteen paino riippuu vähittäismyyntipakkauksen koosta.

4.3 Yhteenveto viljojen ja rusinoiden näytteenottomenetelmistä

Taulukko 1: Erien jakaminen osieriksi tuotteen ja erän painon mukaan

Tuote	Erän paino (tonneina)	Osaerien paino tai lukumäärä	Perusnäytteiden lukumäärä	Kokoomanäytteen paino (kg)
Vilja ja viljatuotteet	≥ 1 500	500 tonnia	100	10
	> 300 mutta < 1 500	3 osaerää	100	10
	≥ 50 mutta ≤ 300	100 tonnia	100	10
	< 50	—	10-100 ⁽¹⁾	1-10
Rusinat (korintit, rusinat ja sultana-lajikkeet)	≥ 15	15-30 tonnia	100	10
	< 15	—	10-100 ⁽²⁾	1-10

⁽¹⁾ Riippuu erän painosta — ks. tämän liitteen taulukko 2.

⁽²⁾ Riippuu erän painosta — ks. tämän liitteen taulukko 3.

4.4 Viljan ja viljatuotteiden (≥ 50 tonnin erät) sekä rusinoiden (≥ 15 tonnin erät) näytteenottomenetelmät

— Jos on mahdollista erottaa osieriä, kukin erä on jaettava osariin taulukon 1 mukaisesti. Koska erän paino ei aina ole osaerien täsmällinen tulo, osaerien paino saa ylittää ilmoitetun painon enintään 20 prosentilla.

— Kustakin osaerästä on otettava erilliset näytteet.

— Perusnäytteiden lukumäärä: 100. Alle 50 tonnin viljaerien ja alle 15 tonnin rusinaerien osalta ks. kohta 4.5. Kokoomanäytteen paino: 10 kg.

— Jos edellä kuvattua näytteenottomenetelmää ei ole mahdollista soveltaa ilman erälle aiheutuvista vaurioista johtuvia huomattavia kaupallisia seurauksia (esimerkiksi pakkausmuotojen, kuljetustapojen vuoksi), voidaan soveltaa muuta menetelmää sillä edellytyksellä, että näytteet ovat mahdollisimman edustavia ja käytetty menetelmä on tarkkaan kuvattu ja dokumentoitu.

4.5 Viljan ja viljatuotteiden (< 50 tonnin erät) sekä rusinoiden (< 15 tonnin erät) näytteenottomenetelmät

Alle 50 tonnin painoisten viljaerien ja alle 15 tonnin painoisten rusinaerien osalta on käytettävä erän painosta riippuen näytteenottomenetelmää, jolla otetaan 10–100 perusnäytettä, joista muodostetaan yksi 1–10 kilogramman painoinen kokoomanäyte.

Seuraavan taulukon lukuja voi käyttää perusnäytteiden lukumäärän määrittämisessä.

Taulukko 2: Viljaerän painon mukaan otettavien perusnäytteiden lukumäärä

Erän paino (tonnia)	Perusnäytteiden lukumäärä
≤ 1	10
> 1 - ≤ 3	20
> 3 - ≤ 10	40
> 10 - ≤ 20	60
> 20 - ≤ 50	100

Taulukko 3: Rusinaerän painon mukaan otettavien perusnäytteiden lukumäärä

Erän paino (tonnia)	Perusnäytteiden lukumäärä
≤ 0,1	10
> 0,1 - ≤ 0,2	15
> 0,2 - ≤ 0,5	20
> 0,5 - ≤ 1,0	30
> 1,0 - ≤ 2,0	40
> 2,0 - ≤ 5,0	60
> 5,0 - ≤ 10,0	80
> 10,0 - ≤ 15,0	100

4.6 Näytteenotto vähittäismyyntivaiheessa

Elintarvikkeista olisi vähittäismyyntivaiheessa mahdollisuuksien mukaan otettava näytteet edellä olevien säännösten mukaan. Ellei tämä ole mahdollista, vähittäismyyntivaiheessa voidaan soveltaa muita tehokkaita näytteenottomenetelmiä, jos ne ovat riittävän edustavia tutkittavan erän osalta.

5. Erän tai osaerän hyväksyminen

- Hyväksytään, jos kokoomanäyte noudattaa enimmäisrajoja.
- Hylätään, jos kokoomanäyte ylittää enimmäisrajan.

LIITE II

NÄYTTEIDEN VALMISTUS JA VAATIMUKSET, JOTKA TIETTYJEN ELINTARVIKKEIDEN OKRATOKSIINI A -PITOISUUDEN VIRALLISESSA TARKASTUKSESSA KÄYTETTYJEN MÄÄRITYSMENETELMIEN ON TÄYTETTÄVÄ

1. Varotoimenpiteet

Koska okratoksiini A jakautuu tuotteessa epätasaisesti, näytteet on valmistettava (ja ennen kaikkea homogenoitava) erittäin huolellisesti.

Laboratorioon toimitettu näyte on käytettävä kokonaisuudessaan tutkittavan näytteen valmistukseen.

2. Laboratorioon toimitetun näytteen käsittely

Kokoomanäyte jauhetaan kokonaan hienoksi ja sekoitetaan huolellisesti käyttäen menetelmää, jonka on osoitettu homogenoivan näytteen täydellisesti.

3. Näytteiden jakaminen valvonta- ja oikeustoimia varten

Valvontatoimenpiteisiin, kaupankäyntiin ja kiistojen ratkaisumenettelyihin tarkoitetut samanlaiset näytteet on otettava homogenoidusta näytteestä sillä edellytyksellä, että tällainen menettely on jäsenvaltiossa noudatettavien sääntöjen mukainen.

4. Käytettävä määrittymenettelmä ja laboratorion valvonta

4.1 Määritelmät

Tavallisimmin käytetyt määritelmät, joita laboratorion vaaditaan käyttävän:

Tavallisimmat toistotarkkuuden ominaisuudet ovat toistettavuus ja uusittavuus.

$r =$ Toistettavuuden arvo: arvo, jonka alapuolella toistettavissa olosuhteissa (sama näyte, sama määrittäjä, samat laitteet, sama laboratorio ja lyhyt aikaväli) saadun kahden yksittäisen testituloksen välinen absoluuttinen ero sijaitsee tietyllä todennäköisyydellä (yleensä 95 %), eli $r = 2,8 \times s_r$.

$s_r =$ Toistettavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu standardipoikkeama.

$RSD_r =$ Toistettavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$, jossa \bar{x} on kaikkien laboratoriodien ja kaikkien näytteiden keskiarvo.

$R =$ Uusittavuuden arvo, jonka alapuolella uusittavissa olosuhteissa (määrittäjien saamat identtiset näytteet eri laboratorioissa, käyttäen samaa standardimenetelmää) saatujen yksittäisten testitulosten välinen absoluuttinen ero sijaitsee tietyllä todennäköisyydellä (yleensä 95 %), eli $R = 2,8 \times s_r$.

$s_r =$ Uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu standardipoikkeama.

$RSD_r =$ Uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$.

4.2 Yleiset vaatimukset

Elintarvikkeiden tarkastuksessa käytettyjen määrittymenettelmien on vastattava elintarvikkeiden tarkastuksessa tarvittavien yhteisön näytteenottomenettelyjen ja analyysimenettelmien käyttöön ottamisesta annetun direktiivin 85/591/ETY liitteessä olevan 1 ja 2 kohdan säännöksiä.

4.3 Erityiset vaatimukset

Jos yhteisössä ei ole säädetty erityisestä menetelmästä okratoksiini A -pitoisuuksien määrittämiseksi elintarvikkeissa, laboratoriot voivat käyttää valitsemaansa menetelmää sillä edellytyksellä, että se vastaa seuraavia vaatimuksia:

Suoritusarvo okratoksiini A:n osalta

Pitoisuus µg/kg	Okratoksiini A		
	RSD _r (%)	RSD _R (%)	Saanto (%)
< 1	≤ 40	≤ 60	50—120
1—10	≤ 20	≤ 30	70—110

— Käytettyjen menetelmien havaitsemisrajaa ei ole ilmoitettu, koska toistotarkkuuden arvot on annettu pitoisuuk-
sille, joilla on merkitystä.

— Toistotarkkuuden arvot lasketaan Horwitzin yhtälöstä seuraavasti:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

jossa:

— RSD_R on uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama, $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$,

— C on pitoisuusaste (1 = 100 g / 100 g, 0,001 = 1 000 mg/kg).

Kyseessä on yleinen yhtälö uusittavuudelle, jonka katsotaan olevan riippumaton tutkittavasta aineesta ja matrii-
sista, mutta riippuvan useimpien rutiinimenetelmien osalta ainoastaan pitoisuudesta.

4.4 Saannon laskeminen

Analyttinen tulos raportoidaan saannon osalta korjattuna tai korjaamattomana. Raportointitapa ja saantoprosentti on ilmoitettava.

4.5 Laboratorioiden laatuvaatimukset

Laboratorioiden on täytettävä virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä annetun direktiivin
93/99/ETY vaatimukset.

KOMISSION DIREKTIIVI 2002/27/EY,**annettu 13 päivänä maaliskuuta 2002,****näytteenotto- ja määrittämenetelmistä tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien virallista tarkastusta varten annetun komission direktiivin 98/53/EY muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeiden tarkastamisessa tarvittavien yhteisön näytteenottomenetelmien ja analyysimenetelmien käyttöön ottamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/591/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetussa asetuksessa (EY) N:o 466/2001⁽²⁾ sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 472/2002⁽³⁾, vahvistetaan aflatoksiinien enimmäispitoisuudet mausteissa.
- (2) Koska aflatoksiineja esiintyy yleensä hyvin epätasaisesti tutkittavan erän sisällä, näytteenotolla on suuri merkitys aflatoksiinipitoisuuden määritystarkkuudelle. Näytteenotto- ja määrittämenetelmistä tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien virallista tarkastusta varten 16 päivänä heinäkuuta 1998 annettu komission direktiivi 98/53/EY⁽⁴⁾ olisi muutettava niin, että siihen sisällytetään mausteet.
- (3) Direktiivi 98/53/EY olisi tarvittaessa oikaistava.
- (4) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 98/53/EY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artiklaTämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.**4 artikla**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1985, s. 50.⁽²⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 18.⁽⁴⁾ EYVL L 201, 17.7.1998, s. 93.

LIITE

A. Muutetaan liite I seuraavasti:

1. Korvataan 4.2 kohta seuraavasti:

"4.2 Perusnäytteen paino

Jollei tämän liitteen 5 kohdassa toisin säädetä, perusnäytteen painon olisi oltava noin 300 grammaa, paitsi mausteiden osalta, jolloin perusnäytteen paino on noin 100 grammaa. Vähittäismyyntipakkausten osalta perusnäytteen paino riippuu vähittäismyyntipakkauksen koosta."

2. Muutetaan 5.1 kohta seuraavasti:

Lisätään ilmaisu "mausteiden" ilmaisun "kuivattujen hedelmien" jälkeen.

3. Muutetaan 5.1 kohdassa oleva taulukko 2 seuraavasti:

Lisätään tuote "mausteet" taulukkoon 2 seuraavasti:

Tuote	Erän paino (tonneina)	Osaerien paino tai lukumäärä	Perusnäytteiden lukumäärä	Kokoomanäytteen paino (kg)
"Mausteet	≥ 15	25 tonnia	100	10
	< 15	—	10-100 (*)	1-10"

4. Muutetaan 5.2 kohta seuraavasti:

Lisätään ilmaisu "Mausteet" uudelle viivalle ilmaisun "Viljat (≥ 50 tonnin erät)" jälkeen.

5. Lisätään 5.2.1 kohdan neljänteen luetelma-kohtaan virke seuraavasti:

"Mausteiden kokoomanäytteen paino on enintään 10 kilogrammaa, joten sitä ei tarvitse jakaa osanäytteisiin."

6. Muutetaan 5.2.2 kohta seuraavasti:

Lisätään ilmaisu "sekä mausteet" ilmaisun "muuhun fyysiseen käsittelyyn tarkoitetut kuivatut hedelmät" jälkeen virkkeeseen "Maapähkinät, muut pähkinät ja lajiteltaviksi tai muuhun fyysiseen käsittelyyn tarkoitetut kuivatut hedelmät".

7. Muutetaan 5.5.2.2 kohta seuraavasti:

Korvataan ilmaisu "kohdassa 5.2" ilmaisulla "5.1 kohdassa olevassa taulukossa 2".

8. Lisätään 6 kohta seuraavasti:

"6. Näytteenotto vähittäismyyntivaiheessa

Näytteenotto elintarvikkeista vähittäismyyntivaiheessa olisi mahdollisuuksien mukaan tehtävä edellä annettujen näytteenottoa koskevien säännösten mukaisesti. Jos tämä ei ole mahdollista, voidaan käyttää muita tehokkaita vähittäismyyntivaiheen näytteenottomenetelmiä, jos ne ovat riittävän edustavia tutkittavan erän osalta."

B. Muutetaan liite II seuraavasti:

1. Oikaistaan 4.3 kohta seuraavasti:

Korvataan taulukossa sarakkeessa Pitoisuusväli kaikki ilmaisut "µg/L" ilmaisuilla "µg/kg" ja korvataan kohdassa Saanto — Aflatoksiini M1 pitoisuusväli "0,01—0,5 µg/L" pitoisuusvälillä "0,01—0,05 µg/kg".

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä joulukuuta 2001,

vuosia 1999—2001 koskevan EY—UNRWA-yleissopimuksen mukaisen Euroopan yhteisön ja Lähi-idässä toimivan Yhdistyneiden Kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) välisen lisärahoituksen myöntämistä vuodeksi 2001 koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona

(2002/223/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 181 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lähi-idässä parhaillaan vallitseva kriisi on lisännyt UNRWA:n työtaakkaa.
- (2) Yhteisön UNRWA:lle antama tuki on tärkeä tekijä Lähi-idän tilanteen vakauttamisessa ja se on osa kehitysmaissa vallitsevan köyhyyden vastaista toimintaa, mistä syystä se vaikuttaa myönteisesti asianomaisen väestön ja sellaisten maiden, joissa tähän väestöön kuuluvat henkilöt asuvat, kestävään taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen.
- (3) UNRWA:n toimien tukeminen vaikuttaisi todennäköisesti myönteisesti edellisessä johdanto-osan kappaleessa kuvattujen yhteisön tavoitteiden saavuttamiseen.
- (4) Voimassa olevassa Euroopan yhteisön ja Lähi-idässä toimivan Yhdistyneiden Kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) vuosia 1999—2001 koskevassa yleissopimuksessa (EY—

UNRWA-yleissopimus ⁽³⁾) ja erityisesti sen 6 artiklassa annetaan mahdollisuus mukauttaa tuen määrää,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan yhteisön ja Yhdistyneiden Kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) välinen kirjeenvaihtona tehty sopimus, jolla lisätään voimassa olevan yleissopimuksen mukaisesti vuonna 2001 myönnettävää rahoitusta 15 miljoonalla eurolla.

Kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilöt, joilla on valtuudet allekirjoittaa sopimus yhteisöä sitovasti.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. NEYTS-UYTTBROECK

⁽¹⁾ Ehdotus annettu 7 päivänä joulukuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 12. joulukuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 261, 7.10.1999, s. 37.

Vuosia 1999—2001 koskevan EY—UNRWA-yleissopimuksen mukaisen Euroopan yhteisön ja Lähi-idässä toimivan Yhdistyneiden kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) kirjeenvaihtona tehty

SOPIMUS

lisärahoituksen myöntämisestä

A. Euroopan yhteisön kirje

Bryssel, 20. joulukuuta 2001

Arvoisa Herra,

Minulla on kunnia viitata Euroopan yhteisön ja UNRWA:n edustajien välisiin neuvotteluihin, joissa käsiteltiin lisärahoituksen myöntämistä UNRWA:lle 19 päivänä syyskuuta 1999 allekirjoitetun, pakolaisille Lähi-idän maissa vuosina 1999—2001 annettavaa apua koskevan Euroopan yhteisön ja UNRWA:n yleissopimuksen mukaisesti.

Yleissopimuksen 6 artiklan mukaisesti ilmoitan, että yhteisö on päättänyt myöntää UNRWA:lle lisärahoitusta yleissopimuksen 2 artiklassa tarkoitetun vuoden 2001 tuen lisäksi. Tämän lisärahoituksen määrä on 12,7 miljoonaa euroa koulutusohjelmaa varten ja 2,3 miljoonaa euroa yleistä terveydenhuolto-ohjelmaa varten.

Kaikki muut yleissopimuksen ehdot pysyvät ennallaan.

Olisin kiitollinen, jos voisitte vahvistaa, että UNRWA hyväksyy edellä esitetyn.

Vastaanottakaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Euroopan yhteisön puolesta

B. UNRWA:n kirje

Gazan kaupunki, 20. joulukuuta 2001

Arvoisa Herra,

Minulla on kunnia ilmoittaa saaneeni seuraavan tänään päivätyn kirjeenne:

”Minulla on kunnia viitata Euroopan yhteisön ja UNRWA:n edustajien välisiin neuvotteluihin, joissa käsiteltiin lisärahoituksen myöntämistä UNRWA:lle 19 päivänä syyskuuta 1999 allekirjoitetun, pakolaisille Lähi-idän maissa vuosina 1999—2001 annettavaa apua koskevan Euroopan yhteisön ja UNRWA:n yleissopimuksen mukaisesti.

Yleissopimuksen 6 artiklan mukaisesti ilmoitan, että yhteisö on päättänyt myöntää UNRWA:lle lisärahoitusta yleissopimuksen 2 artiklassa tarkoitettua vuoden 2001 tuen lisäksi. Tämän lisärahoituksen määrä on 12,7 miljoonaa euroa koulutusohjelmaa varten ja 2,3 miljoonaa euroa yleistä terveydenhuolto-ohjelmaa varten.

Kaikki muut yleissopimuksen ehdot pysyvät ennallaan.

Olisin kiitollinen, jos voisitte vahvistaa, että UNRWA hyväksyy edellä esitetyn.”

Vahvistan, että UNRWA hyväksyy edellä esitetyn.

Vastaanottaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

UNRWA:n puolesta

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 19 päivänä syyskuuta 2001,
valtioneudesta, jonka Italia on myöntänyt Enichem SpA:lle

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 2902)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/224/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on kehottanut edellä mainittujen artiklojen mukaisesti niitä, joiden etua asia koskee, esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

toteuttaa vuosina 1994—1997. Suunnitelman yhteydessä Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle uudesta 3 000 miljardin Italian liiran sijoituksesta, jolla ENI oli vahvistanut Enichemin pääomarakennetta. Enichemin osakkaat hyväksyivät toimenpiteen 29 päivänä kesäkuuta 1994, ja se oli määrä maksaa komission päätöstä seuranneiden kolmen kuukauden aikana (jäljempänä 'kolmas pääomasijoitus').

(3) Myöhemmissä kirjeissä ja kokouksissa Italian viranomaisten ja Enichemin edustajat toimittivat komissiolle lisätietoja vuosien 1994—1997 rakenneuudistussuunnitelmasta sekä kuvauksen Enichemin vuosina 1991—1993 toteuttamista rakenneuudistustoimenpiteistä.

I MENETTELY

(1) Komissio päätti 16 päivänä maaliskuuta 1994 aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan (nykyisen 88 artiklan 2 kohdan) mukaisen menettelyn ⁽²⁾ kahden toimenpiteen osalta, joilla ENI SpA (jäljempänä 'ENI') vahvisti määräysvallassaan olevan yrityksen Enichem SpA:n (jäljempänä 'Enichem') pääomarakennetta. Ensimmäinen, 1 000 miljardin Italian liiran toimenpide toteutettiin lokakuussa 1992 ja toinen, 794 miljardin liiran toimenpide joulukuussa 1993 (jäljempänä 'kaksi ensimmäistä pääomasijoitusta'). Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta Italian hallitukselle 16 päivänä maaliskuuta 1994 päivätyllä kirjeellä, jossa se lisäksi pyysi tätä esittämään huomautuksensa ja toimittamaan kaikki kyseisten pääomasijoitusten arvioimiseksi tarvittavat tiedot.

(2) Italian hallitus esitti pyydetty tiedot 18 päivänä toukokuuta 1994 päivätyllä kirjeellä antaen samalla tiedoksi Enichemin rakenneuudistussuunnitelman, joka oli määrä

(4) Komissio teki 27 päivänä heinäkuuta 1994 lopullisen päätöksen (jäljempänä '27 päivänä heinäkuuta 1994 tehty päätös') 16 päivänä maaliskuuta 1994 aloitetun menettelyn lopettamisesta. Kyseisessä päätöksessä kahteen ensimmäiseen pääomasijoitukseen sisältyneet tuet todettiin yhteismarkkinoille soveltuviksi ja samalla kolmannen pääomasijoituksen tutkinta lopetettiin päätelmään, ettei toimenpiteeseen sisältynyt valtiontukea.

(5) Komission päätös menettelyn lopettamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽³⁾.

(6) BP Chemicals Ltd (jäljempänä 'BP') nosti tammikuussa 1995 kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, jotta 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehty päätös kumottaisiin.

⁽¹⁾ EYVL C 245, 28.8.1999, s. 15.

⁽²⁾ EYVL C 151, 2.6.1994, s. 3.

⁽³⁾ EYVL C 330, 26.11.1994, s. 7.

- (7) Asiassa T-11/95 15 päivänä syyskuuta 1998 antamassa tuomiossa (*) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kumosi 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn päätöksen siltä osin kuin se koski 3 000 miljardin Italian liiran suuruista kolmatta pääomasijoitusta koskevan menettelyn lopettamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi muun muassa, että "kun komissio on lopettanut perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisen menettelyn kolmannen pääomasijoituksen osalta, vaikkei se ollut voinut ratkaista niitä vaikeuksia, joita liittyi sen arvioimiseen, oliko kolmas pääomasijoitus tukea, eikä se ollut tutkinut pääomasijoituksen soveltuvuutta yhteismarkkinoille, komissio on loukannut kantajan oikeuksia sellaisena perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna henkilönä, jota asia koskee" (5).
- (8) Tuomioistuin kuitenkin hylkäsi BP:n kirjelmän 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn päätöksen kumoamisesta siltä osin kuin siinä todettiin kahden ensimmäisen pääomasijoituksen olleen EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuvaa valtiontukea.
- (9) Kyseisen tuomion perusteella komissio päätti 23 päivänä kesäkuuta 1999 aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn kolmannen pääomasijoituksen osalta. Kyseinen päätös annettiin Italialle tiedoksi 19 päivänä heinäkuuta 1999 päivättyllä

kirjeellä. Komissio on kehottanut niitä, joiden etua asia koskee, esittämään huomautuksensa kyseisestä tuesta.

- (10) Komissio on saanut asianomaisilta huomautuksia, jotka on toimitettu Italialle lausuntoa varten.
- (11) Italian viranomaiset esittivät huomautuksia 18 päivänä elokuuta 1999 päivättyllä kirjeellä ja toimittivat lisätietoja 18 päivänä helmikuuta 2000 pidetyssä kokouksessa.

II YKSITYISKOHTAINEN KUVAAUS TOIMENPITEISTÄ

- (12) Enichem on Italian valtion holding-yhtiön ENIn kemianteollisuudessa toimivan alakonsernin johtava yhtiö. Toimenpiteiden toteuttamishetkellä Enichem valmisti ja markkinoi useita erilaisia kemianteollisuuden tuotteita. Vuonna 1994 ENI oli rahoitusyhtiö. Se oli syntynyt heinäkuussa 1992, jolloin Ente Nazionale Idrocarburi -niminen valtionyhtiö muutettiin osakeyhtiöksi. Kun kolmannen pääomasijoituksen toteuttamisesta päätettiin, koko ENIn osakepääoma oli valtiovarainministeriön kautta Italian hallituksen hallussa, joka myös nimitti yhtiön hallintoneuvoston (6).
- (13) Enichemin talous- ja rahoitustilanne oli heikentynyt nopeasti 1980-luvun lopulla, jolloin kemianteollisuuden tuotteiden markkinat taantuivat. Kuten taulukosta 1 käy ilmi, lähinnä tuotteiden hintojen laskusta johtuneen liikevaihdon dramaattisen supistumisen vuoksi nettokäyttökate oli negatiivinen vuonna 1992, minkä vuoksi yrityksen nettotappiot kasvoivat.

Taulukko 1: Enichemin talouden tunnusluvut vuosina 1990—1992

	(miljardia liiraa)		
	1990	1991	1992
Liikevaihto	15 060	13 424	11 155
Nettokäyttökate	743	77	(308)
Nettovoitto (tappio)	(68)	(722)	(1 542)
Oma pääoma	5 179	4 496	3 935
Nettovelat	8 375	7 908	8 083

- (14) Enichem vastasi näihin markkinaongelmiin toteuttamalla laajan rakenneuudistussuunnitelman, jonka tarkoituksena oli parantaa yrityksen asemaa kemianteollisuuden markkinoilla edeltävien vuosien heikon tuloksen jälkeen ja tervehdyttää yrityksen rahoituspohja ja kilpailukyky.
- (15) Rakenneuudistustoimenpiteiden ollessa käynnissä ENI päätti 1 päivänä lokakuuta 1992 vahvistaa Enichemin pääomarakennetta. Ensimmäinen 1 000 miljardin Italian liiran pääomasijoitus myönnettiin välittömästi ja toinen, 794 miljardin liiran pääomasijoitus joulukuussa 1993 (kaksi ensimmäistä pääomasijoitusta). Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta 16 päivänä maaliskuuta 1994 tehty komission päätös koski myös näitä kahta pääomasijoitusta, joista ei ollut ilmoitettu komissiolle.
- (16) Kuten komissio totesi 27 päivänä heinäkuuta 1994 tekemässään päätöksessä, kyseisiin rakenneuudistustoimenpiteisiin sisältyi teollisuuslaitosten sulkemisia ja kapasiteetin supistuksia, jotka on esitetty taulukossa 2.

(*) Kok. 1998, s. II-3235.

(5) Tuomion 200 kohta.

(6) Tällä hetkellä Italian valtion omistusosuus on alle 50 prosenttia ENIn pääomasta.

Taulukko 2: Enichemin tuotantolinjojen sulkemiset vuosina 1991—1993

Sijaintipaikka	Laitos	Kapasiteetti (Kt/vuosi)
Porto Marghera	— PVC-yhdisteet	33
	— Väkevä sooda	100
	— Trikloorieteeni	80
	— Natriumtripolyfosfaatti	82
Ravenna	— Asetyleeni/vinyylidikloridimonomeeri	30/60
	— Styreeni	43
Mantova	— Kloorilipeä/diklooridietyleni	130/200
	— Maleiininhydridi	11
	— Styreeni	55
	— Styreeniakrylonitriili	24
	— PST-yhdisteet	60
Assemini	— Polyeteeni	27
	— PVC-suspensio	80
	— Vinyylidikloridimonomeeri/oksidikloorietyleni	88
Cesano Maderno	Akrylikuidut	35
Crotone	Fosfori ja sen johdannaiset	14
Villacidro	Akrylikuidut	48
Priolo	Etyleni	100
Gela	— Kloorilipeä	110
	— Etyleenidikloridi	143
Cengio	Lakkojen välituotteet	ei tiedossa
Porto Torres	Butadieeni	50
Ivrea	Polyakrylikuidun jatkojalostustuotteet	17
Hythe (Yhdistynyt kuningaskunta)	Vinyylipyridinilateksi	5

- (17) Näillä sulkemisilla sekä muilla sisäisillä toimenpiteillä Enichem vähensi työntekijämääräänsä noin 7 000 henkilöllä vuosina 1991—1993.
- (18) Yritys aikoi luopua ydintoimintojen ulkopuolisista toiminnoista joko myymällä ne tai asettamalla ne selvitystilaan. Näillä toimenpiteillä se pyrki luopumaan tappiollisista tuotannonaloista ja rahoittamaan osan rakenneuudistusohjelmastaan myyntituloilla (sen oli tarkoitus myydä lähinnä määräysvallassaan olevia pääasiassa kuitujen ja detergenttien alalla toimivia suuria yrityksiä).
- (19) Yrityksen toteuttamista rakenneuudistustoimenpiteistä huolimatta yrityksen vaikeudet markkinoilla kasvoivat petrokemian alan tilanteen huonontuessa vuosina 1992—1993. Vuonna 1992 useimpien petrokemian alan yritysten tulos heikkeni merkittävästi. Hintojen romahtamisen seurauksena useimpien merkittävien yritysten liiketoiminta oli tappiollista vuosina 1992 ja 1993.

- (20) Koska petrokemian teollisuuden markkinatilanne oli huonompi kuin ennusteissa oli arvioitu, Enichem teki vuosille 1994—1997 jo toteutettuihin rakenneuudistustoimenpiteisiin nojautuvan lisätoimintasuunnitelman, jonka mukaan kustannuksia leikataan elinkelpoisuuden ja terveen rahoitustilanteen säilyttämiseksi.
- (21) Italian viranomaiset ovat menettelyn kuluessa esittäneet komissiolle Enichemiä varten laaditun lisätoimintasuunnitelman ja toimittivat 6 päivänä kesäkuuta 1994 päivätyllä kirjeellä suunnitelmaan liittyvän rahoitusvelvoituksen; tähän sisältyi pääomarakenteen vahvistaminen 3 000 miljardilla Italian liiralla (kolmas pääomasijoitus).
- (22) Uuteen suunnitelmaan sisältyi kolme keskeistä tavoitetta: rahoitusrakenteen tasapainon palauttaminen, ydintoimintoihin keskittyminen ja toimintojen kustannusrakenteen parantaminen.
- (23) Enichem päätti keskittyä peruskemikaaleihin, polymeereihin ja elastomeereihin, jotka kaikki liittyvät strategisesti EN:n energiatoimialoihin, sekä parantaa ratkaisevasti kustannusrakennetta tehostamalla tuotantoa ja logistiikkaa, supistamalla liikkapapiteettia ja järkipäistämällä yrityksen organisaatio- ja toimintarakennetta.
- (24) Lisäsuunnitelmalla Enichem aikoi kaudella 1994—1995 myydä tuotantolinjoja noin 2 500 miljardin Italian liiran arvosta. Lisäksi se aikoi supistaa käyttöpääomaa 1 142 miljardilla liiralla, investointeja noin 170 miljardilla liiralla vuodessa (noin 30 prosenttia vähemmän kuin vuonna 1993) ja tutkimus- ja kehitysmenoja noin 76 miljardilla liiralla vuodessa. Yrityksen kiinteitä kustannuksia oli tarkoitus vähentää vuoden 1997 loppuun mennessä 1 384 miljardilla liiralla muiden järkipäistämistoimenpiteiden ja sulkemisten avulla. Samaan aikaan Enichemin työntekijämäärää aiottiin vähentää noin 16 600 henkilöllä kustannusten supistamiseksi entisestään.
- (25) Enichem aikoi keskittyä ydintoimintoihin, pääasiassa peruskemikaaleihin, polymeereihin ja elastomeereihin. Yritysmyyntit koskivat seuraavia toimialoja: toiminta polyetyleenien ja muiden jatkojalostusmuovien alalla, PET-tuotteet, hienokemian tuotteet, eräät vähäisemmät toiminnot elastomeerien (pääasiassa nitrili ja polykloropreeni), kuitujen (akryylit, polyesterit ja termokuidut) ja detergenttien alalla.
- (26) Näiden uusien toimenpiteiden tarkoituksena oli alentaa kiinteitä kustannuksia ja käyttöpääomaa; kiinteät kustannukset laskivat vuoden 1994 32,6 prosentista 22,9 prosenttiin vuonna 1997 ja käyttöpääoma samaan aikaan 25,2 prosentista 16,8 prosenttiin. Näiden toimenpiteiden seurauksena Enichemin toiminnan odotettiin muuttuvan voitolliseksi vuodesta 1997 alkaen. Lisäksi sen velkaantuneisuuden, rahoituskulujen ja kannattavuuden odotettiin vastaavan pääasiallisten kilpailijoiden vastaavia lukuja.
- (27) Näiden myynti- ja sulkemistoimenpiteiden odotettiin supistavan Enichemin tuotantokapasiteettia merkittävästi entisestään, koska kaikki taulukossa 3 mainitut laitokset oli määrä myydä tai sulkea lopullisesti.

Taulukko 3: Rakenneuudistuksen osana vuosina 1994—1997 myytävät Enichemin tuotantolinjat

Sijaintipaikka	Laitos	Kapasiteetti (Kt/vuosi)
Porto Marghera	— Syaaniivety	30
	— Asetosyanhydiini	70
Ravenna	— Lisäaineet	ei tiedossa
	— Elastomeerit	80
Carling	Pientiheyspolyeteeni	200
Pedrengo	Välituotteet	ei tiedossa
Villadossola	Hienokemia	ei tiedossa

Sijaintipaikka	Laitos	Kapasiteetti (Kt/vuosi)
Pisticci	Terbond	ei tiedossa
Pisticci	PET	102
Ottana, Acerra, P. Marghera	Kuidut (kaikki toiminnot)	447
Pieve Vergonte, Trissino, Madone, Assemini, jne.	Hienokemia (kaikki toiminnot)	ei tiedossa
Augusta, Sarroch jne.	Detergentit (kaikki toiminnot)	962
Eri tuotantolaitokset	PVC (kaikki toiminnot)	yhteisyriitys 50 %
Eri tuotantolaitokset	Jatkojalostuspolymeerit (kaikki toiminnot)	192

- (28) Lisäsuunnitelmaan sisältyneillä rakenneuudistustoimenpiteillä oli tarkoitus supistaa kapasiteettia vähintään 2 083 Kt vuodessa (7); vuosina 1991—1993 vastaavat supistukset olivat 1 152 Kt (taulukko 2). Ydintoimintojen osalta suunnitelmassa mainittiin, että muiden tuottajien kanssa oli pyrittävä tekemään yhteistyötä, jotta pystyttäisiin kaventamaan teknologista kuilua, josta Enichem kärsi joillakin aloilla. Lopulta Enichem myi 50 % polymeeritoiminnoistaan Union Carbidelle ja muodosti tämän kanssa yhteisyrityksen tarkoituksenaan parantaa asemaansa kyseisillä tuotemarkkinoilla.
- (29) Edellä mainittujen toimenpiteiden ansiosta Enichemin rakenneuudistuksen oli määrä saattaa yritys kannattavaksi jälleen vuodesta 1997 alkaen. Jäljempänä taulukossa 4 esitettyjen arvioiden mukaan toiminnasta syntyvän kassavirran oli määrä olla positiivinen jo vuonna 1995.

Taulukko 4: Enichemin tulos vuosina 1994—1997 — ennuste

	(miljardia liiraa)			
	1994	1995	1996	1997
Liikevaihto	9 917	8 504	7 550	8 043
Toiminnan tulos	723	818	912	1 095
Nettovoitto (tappio)	(1 700)	(912)	(219)	7
Kassavirta	(47)	355	586	780

III ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

- (30) BP toteaa huomautuksissaan, ettei komissiolla ollut perusteltua syytä erottaa kolmatta pääomasijoitusta kahdesta ensimmäisestä, ja että näin ollen kaikkia kolmea toimenpidettä tulisi tarkastella yhtenä kokonaisuutena. Sen mukaan kolmas toimenpide oli välttämätön, jotta yritys olisi houkuttelevampi kohde yksityisille sijoittajille, ja se oli toteutettu ajallisesti liian pian kahden ensimmäisen pääomasijoituksen jälkeen, jotta sitä voitaisiin pitää erillisenä toimenpiteenä. Tarkasteltaessa kaikkia kolmea pääomasijoitusta yhtenä kokonaisuutena, ei niistä syntyvä tuotto ole yksityisen sijoittajan kannalta riittävä, minkä vuoksi toimenpiteitä olisi pidettävä valtiontukena.

(7) Tähän lukuun eivät sisälly lisäaineiden (Ravenna), välituotteiden (Pedrengo), hienokemiantuotteiden (Villadossola) eivätkä Terbondin (Pisticci) kapasiteetin supistukset eikä 50-prosentin osuus PVC-alan yhteisyrityksessä.

- (31) BP toteaa lisäksi, että vaikka kolmatta pääomasijoitusta tarkasteltaisiin erillään, sijoitus ei ollut tarpeeksi kannattava. BP vastustaa eräitä komission sekä 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyssä päätöksessä että tuomioistuimelle toimitetuissa asiakirjoissa käyttämiä olettamuksia ja laskelmia. Ennen kaikkea se väittää, ettei nettotuloksen diskonttausmenetelmä ole yleisesti hyväksytty. Toiseksi se vastustaa eräitä komission tuottolaskelmissa esittämiä olettamuksia, jotka koskevat sekä tuloksen diskonttausmenetelmää että kassavirran diskonttausmenetelmää.
- (32) Erityisesti BP väittää seuraavaa: i) komissio on laskenut virheellisesti lainan takaisinmaksun vaikutukset, sillä se on laskenut tuotoksi myös kassavirran, jolla oli tarkoitus maksaa Enichemin velat, ii) komissio on sisällyttänyt tuottolaskelmaansa Enichemin alkuperäisen kirjanpitoarvon, mikä on epäjohdonmukaista käytetyn kassavirran diskonttausmenetelmän kanssa, ja iii) Enichemille saatu jäännösarvo on liian korkea.
- (33) BP väittää, että mikäli kolmannen pääomasijoituksen katsotaan olevan valtiontukea, sitä on arvioitava rakenneuudistustukea koskevien suuntaviivojen perusteella. Arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota kapasiteetin supistuksiin, jotka on suhteutettava tuen määrään.
- (34) Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa huomautuksissaan, että i) kolmatta pääomasijoitusta ei voida tarkastella erillään kahdesta ensimmäisestä, sillä se toteutettiin välittömästi niiden jälkeen, kaikki kolme pääomasijoitusta olivat osa käynnissä ollutta yhtenäistä rakenneuudistusta eikä Enichemin toiminnan jatkuminen ollut mahdollista ilman kyseistä kolmatta pääomasijoitusta. Lisäksi Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että ii) kolmas pääomasijoitus ei olisi ollut markkinataloussijoittajaa koskevan periaatteen mukainen edes erillään tarkasteltuna.
- (35) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan Enichemin rahoitustilanne ei ollut vakaa kolmannen pääomasijoituksen toteuttamishetkellä, mikä on osoitus siitä, että pääomasijoituksen ainoana vaihtoehtona oli yrityksen konkurssi. Lisäksi pääomasijoitusta ei tehty ainoastaan yrityksen uusien investointitarpeiden vuoksi, vaan sitä tarvittiin kattamaan yrityksen rakenneuudistuskustannukset.
- (36) Näin ollen Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus tukee BP:n esittämää kantaa, jonka mukaan kolmatta pääomasijoitusta on tarkasteltava kahden aiemman pääomasijoituksen tavoin valtiontukea ja arvioitava voimassa olevien asiaa koskevien suuntaviivojen nojalla.

IV ITALIAN HUOMAUTUKSET

- (37) Vastauksessaan Italian hallitus toteaa kolmannen pääomasijoituksen osalta, että i) ENIn Enichemille myöntämiä varoja ei voida pitää valtion varoina, sillä valtio ei ollut niitä myöntänyt, vaan ne olivat peräisin yrityksen toiminnasta, ii) varat myönnettiin tilanteessa, jossa myös tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva yksityinen sijoittaja olisi hyväksynyt toimenpiteen, iii) jos varoja kuitenkin pidetään valtiontukea, kyseessä olisi EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuva tuki.
- (38) Edellä esitetystä i) kohdasta Italian viranomaiset toteavat, ettei ENIn Enichemille myöntämiä varoja voi pitää valtion varoina. Italian viranomaisten mukaan valtio on myöntänyt ENille viimeisen pääomasijoituksen vuonna 1985. Sen jälkeen ENI ei ole saanut valtiolta pääomarahoitusta.
- (39) Enichemin pääomarakenteen vahvistamiseksi ENI on käyttänyt omasta kannattavasta toiminnastaan, kuten öljyntuotannosta ja -jakelusta peräisin olevia varoja. Näin ollen kyseessä olevia varoja ei voida pitää 87 artiklan mukaisina valtion varoina.
- (40) Edellä esitetystä ii) kohdasta Italian viranomaiset toteavat, että ENI toimi kolmatta pääomasijoitusta tehdessään siten kuin yksityinen sijoittaja olisi toiminut vastaavissa olosuhteissa. Viranomaisten mukaan toimenpiteen odotettiin tarjoavan investoinnille riittävän tuoton. Ne toteavat lisäksi, että Enichemin suunnitelman kattamalla ajanjaksolla tosiasiallisesti saavuttaman tuloksen valossa nämä odotukset ovat osoittautuneet varovaisiksi.

- (41) Italian viranomaiset väittävät lisäksi, että ENI on myöntänyt varoja Enichemille säilyttääkseen omistussuutensa arvon määräysvallassaan olevassa yhtiössä ja maksimoidakseen yrityksen arvon yksityistämisen ensimmäistä vaihetta varten (joka tapahtui marraskuussa 1995).
- (42) iii) kohdasta Italian viranomaiset toteavat, että mikäli komissio pitää kyseessä olevia toimenpiteitä valtiontukena, niihin on sovellettava EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa esitettyä poikkeusta, sillä ne oli tarkoitettu vaikeuksissa olevan yrityksen rakenneuudistukseen.
- (43) Italian viranomaisten mukaan komissiolle esitetty rakenneuudistussuunnitelma täytti yhteismarkkinoille soveltuvalla tuella asetetut edellytykset. Erityisesti suunnitelmalla taattiin Enichemin elinkelpoisuuden palautuminen varovaisten markkinaodotusten perusteella. Suunnitelma perustui sisäisille rakenneuudistustoimenpiteille ja se oli suhteutettu siinä esitettyihin tavoitteisiin. Italian viranomaiset mainitsevat lisäksi, että todelliset tulokset, jotka olivat odotettua paremmat, ylittivät selvästi suunnitelman pohjana käytetyt taloudelliset ja rahoitukseen liittyvät odotukset.

V TOIMENPITEIDEN ARVIOINTI VALTIONTUKENA

- (44) Sen toteamiseksi, onko valtion toteuttama toimenpide 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, komissio tutkii seuraavat seikat:
- onko toimenpide jäsenvaltion myöntämä tai myönnetty valtion varoista,
 - vääristääkö se tai uhkaako se vääristää kilpailua suosimalla tiettyjä yrityksiä,
 - vaikuttaako se jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Julkisten varojen käyttö

- (45) Komissio ei voi hyväksyä Italian viranomaisten esittämää väitettä, jonka mukaan Enichemille myönnetyt varat eivät olleet julkisia varoja, sillä ENI myönsi ne omista varoistaan.
- (46) Komissio huomauttaa, että kyseessä olevan pääomasijoituksen on myöntänyt ENI, joka oli toimenpiteen toteuttamishetkellä kokonaan valtiovarainministeriön omistuksessa. Hallitus nimitti yhtiön hallintoneuvoston, joka puolestaan nimitti Enichemin johdon.
- (47) Kun selvitetään, voidaan tukea pitää EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa (nykyisessä 87 artiklan 1 kohdassa) tarkoitettuna valtiontukena, tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ei tehdä eroa sen suhteen, myöntääkö tuen valtio suoraan vai julkinen tai yksityinen valtion perustama tai nimittämä yksikkö ⁽⁸⁾.
- (48) Lisäksi voidaan todeta, että jos ENIn Enichemiin tekemän sijoituksen tuotto on vähäisempi, myös valtion ENIn tekemän sijoituksen tuotto on pienempi. Vaikka ENIn Enichemiin sijoittamat varat eivät sisältyisikään suoraan valtion talousarvioon, voidaan olettaa, että sijoitetut varat ovat julkisia varoja, sillä valtio on luopunut tuotosta tai arvonnoususta olettaen, ettei eräs sen omistamista yksiköistä, eli tässä tapauksessa ENI, saisi riittävää tuottoa määräysvallassaan olevaan yritykseen eli Enichemiin tekemästään sijoituksesta.
- (49) Näin ollen komissio katsoo, että tässä päätöksessä käsiteltävät varat ovat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtion varoja.

Tiettyjen yritysten suosiminen

- (50) Komissio katsoo, että valtion yrityksen hyväksi toteuttamaa rahoitustoimenpidettä, joka pienentää niitä kustannuksia, joista yrityksen on yleensä vastattava, on pidettävä 87 artiklassa tarkoitettuna valtiontukena.

⁽⁸⁾ Asia C-305/89 (Kok. 1991, s. I-1630).

- (51) Pääomarakenteen vahvistamistoimenpiteiden osalta komissio tutkii, myöntääkö valtio varoja tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimivan yksityisen sijoittajan tavoin. Jos varat myönnetään ehdoin, joita tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva yksityinen sijoittaja ei hyväksyisi, kyseessä on tuensaajalle myönnetty taloudellinen etu, jota se voi käyttää kustannusten ja investointien rahoittamiseen tarvitsematta ottaa lainoja rahoituslaitoksilta ja näin ollen myös tarvitsematta maksaa näitä rahoituskustannuksia.
- (52) Pääomankorotukset ovat tavanomaisia yrityksen elinkaareen kuuluvia tapahtumia, sillä niiden avulla voidaan rahoittaa yrityksen kasvua ja investointeja. Jos kuitenkin kaikkia julkisiin yrityksiin tehtäviä pääomasijoituksia pidetään valtioneuvon joutuvat julkiset yritykset yksityisiä yrityksiä huonompaan kilpailuasemaan, mikä on EY:n perustamissopimuksen 295 artiklan vastaista.
- (53) Julkisten ja yksityisten yritysten yhtäläisen kohtelun periaatetta kuitenkin rikotaan, jos julkiset yritykset saavat pääomaa yksityisiä yrityksiä edullisemmin ehdoin. Tämän vuoksi komissio on kehittänyt markkinataloussijoittajaa koskevan periaatteen, jonka ansiosta se voi arvioida, tarjoako valtio yrityksille rahoitusta ehdoin, joita yksityinen sijoittaja ei voisi hyväksyä⁽⁹⁾. Tämä arviointi on tehtävä niiden tietojen perusteella, jotka komissiolla on käytettävissään toimenpiteen toteuttamishetkellä.
- (54) Ennen tällaisen arvion toteuttamista on korostettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien totesi 15 päivänä syyskuuta 1998 annetussa tuomiossa, että "oli olemassa sellaisia vartenotettavia seikkoja, joiden perusteella oli aihetta epäillä, eivätkö nämä kolme pääomasijoitusta ... tosiasiaa muodostaneetkin sarjan toisiinsa liittyviä pääomasijoituksia, joiden tekemisestä päätettiin vuonna 1992 alkaneen jatkuvan rakennemuutosprosessin yhteydessä" (179 kohta). Komissio ei myöskään pystynyt esittämään laskelmia, joiden perusteella kolmannen pääomasijoituksen olisi voitu katsoa olleen markkinataloussijoittajaa koskevan periaatteen mukainen (191—193 kohta). Näin ollen "komissio ei voinut perustamissopimuksen ... alustavassa tutkinnassa ratkaista kaikkia niitä vaikeuksia, joita liittyy sen arvioimiseen, oliko kolmas pääomasijoitus" valtioneuvon (197 kohta).
- (55) Tässä tapauksessa ei ole epäilystä siitä, että kaksi ensimmäistä pääomasijoitusta ovat olleet valtioneuvon. Niiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille on tutkittu 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyssä päätöksessä. Kyseisten pääomasijoitusten tuotto ei ollut riittävä, jotta markkinataloussijoittajaa koskevan periaatteen sisältämä edellytys olisi täyttynyt. Kuitenkin 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyssä päätöksessä komissio piti kyseisiä toimenpiteitä yhteismarkkinoille soveltuvana tukena ottaen huomioon vuosina 1991—1993 toteutetut rakenneuudistustoimenpiteet. Tuomioistuimien ei kumonnut päätöksen tätä osaa ja näin ollen komission ei tarvitse eikä se voi tarkastella arviointiaan uudelleen.
- (56) Kyseiseen asiaan liittyvien erityispiirteiden vuoksi komissio voi tuomioistuimen ottaman kannan mukaisesti olettaa, että kolmas pääomasijoitus on myönnetty jatkuvan rakenneuudistuksen yhteydessä. Näin ollen komission on arvioitava kolmatta pääomasijoitusta samoin ehdoin, joita käytettiin kahta ensimmäistä pääomasijoitusta arvioitaessa. Tämä merkitsee sitä, että komission on tutkittava, voidaanko kolmanteen pääomasijoitukseen soveltaa 87 artiklan 3 kohdan c alakohtaa niiden rakenneuudistustoimenpiteiden perusteella, joita ei otettu huomioon kahden ensimmäisen pääomasijoituksen tarkastelun yhteydessä.

Vaikutukset yhteisön sisäiseen kauppaan

- (57) Jäsenvaltioiden välillä käydään merkittävää kemiantuotteiden kauppaa. Vuonna 1994, jolloin kolmas pääomasijoitus toteutettiin, Enichem oli Italian johtava kemianteollisuuden yritys. Se kuului Euroopan kymmenen johtavan kemianteollisuuden yrityksen joukkoon ja oli useiden kemianteollisuuden tuotteiden osalta Länsi-Euroopan markkinajohtaja. Vuotta 1992 koskevien konsernitietojen mukaan muihin Euroopan maihin vietiin 43,1 prosenttia Enichemin kokonaistuotannosta, jonka arvo oli 4 300 miljardia Italian liiraa.

⁽⁹⁾ Komission tiedonanto jäsenvaltioille ETY-sopimuksen 92 ja 93 artiklan sekä komission direktiivin 80/723/ETY 5 artiklan soveltamisesta valmistusteollisuuden julkisiin yrityksiin, (EYVL C 307, 13.11.1993).

- (58) Yrityksen koon sekä jäsenvaltioiden kemianteollisuuden tuotteiden alalla käymän kaupan laajuuden perusteella voidaan todeta, että toimenpide vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ⁽¹⁰⁾.

VI SOVELTUVUUS YHTEISMARKKINOILLE

- (59) Arvioidessaan kolmatta pääomasijoitusta 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla yleisenä rakenneuudistusohjelmaksi, jonka tarkoituksena oli palauttaa Enichemin elinkelpoisuus, komission on käytettävä kyseisen pääomasijoituksen toteuttamishetkellä eli vuonna 1994 voimassa olleita rakenneuudistustukea koskevia sääntöjä ⁽¹¹⁾. Nämä säännöt on esitetty yhteisön suuntaviivoissa valtioneuvoston tuella vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi ⁽¹²⁾. Jotta komissio voi hyväksyä vaikeuksissa olevan yrityksen rakenneuudistukseen tarkoitetut toimenpiteet, niiden on kyseisten suuntaviivojen mukaan täytettävä seuraavat edellytykset:
- i) toimenpiteiden on palautettava yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuus;
 - ii) niiden osalta on vältettävä kilpailun kohtuutonta vääristymistä;
 - iii) ne on suhteutettava rakenneuudistuksen kustannuksiin ja siitä saatavaan hyötyyn ja lisäksi ne on rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi;
 - iv) rakenneuudistussuunnitelma on pantava täytäntöön kokonaisvaltaisesti;
 - v) komission on valvottava rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpanoa.
- (60) Mikäli kaikki nämä edellytykset täyttyvät, komissio voi katsoa, että tuen vaikutukset eivät ole yhteisen edun vastaisia, ja hyväksyä tuen EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ja BP toteavat huomautuksissaan, että etenkin ii) kohdan edellytyksen arviointi olisi suoritettava erityisen perusteellisesti vastasuoritteet huomioon ottaen.
- (61) Edellä i) kohdassa esitetyn edellytyksen osalta voidaan todeta, että vuonna 1994 laaditun lisäsuunnitelman avulla Enichemin pitkän aikavälin elinkelpoisuus oli selvästikin mahdollista palauttaa kohtuullisessa ajassa. Vuonna 1994 laadittu rakenneuudistussuunnitelma perustui perusteelliseen arvioon Enichemin asemasta niin markkinoilla kuin ENI-konsernin sisälläkin sekä yksityiskohtaiseen analyysiin Enichemin vahvuuksista ja heikkouksista eri tuotannonaloilla. Kuten edellä on mainittu, taloudellista kannattavuutta oli määrä parantaa pääasiassa seuraavien sisäisten rakenneuudistustoimenpitein: Enichemin tuotantokapasiteetin merkittävä supistaminen (sulkemalla tuotantolaitoksia, luopumalla Enichemin määräysvallassa olevista yrityksistä, keskittymällä kannattaviin ydintoimintoihin), kiinteiden ja muuttuvien kustannusten voimakas supistaminen (esim. supistamalla henkilöstömäärää huomattavasti, karsimalla tuotantolaitosten määrää, yksinkertaistamalla sisäistä organisaatiota ja yrityksen rahoitusrakenteen tasapainottaminen). Kuten menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä ⁽¹³⁾ mainittiin, komissio on myös tarkistanut arviot, joille vuoden 1994 rakenneuudistussuunnitelma perustui. Tarkistuksessaan se otti huomioon tuolloiset odotukset markkinakehityksestä ja totesi suunnitelman sisältämien arvioiden olevan varovaisia, realistisia ja oikeutettuja. Rakenneuudistukseen vaikuttavia ulkoisia tekijöitä koskevat oletukset olivat yleisesti hyväksytyjä ja yleisten markkinaodotusten mukaisia.

⁽¹⁰⁾ Katso 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta 16 päivänä maaliskuuta 1994 tehty päätös (vrt. alaviite 2).

⁽¹¹⁾ Yhteisön suuntaviivat valtioneuvoston tuella vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi, 100 kohta (EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2). Menettelyn aloittamista koskevan päätöksen 15 kohdassa (katso alaviite 1) komissio viittasi rakenneuudistussuuntaviivoihin yleisesti mainiten sekä vuonna 1997 julkaistut suuntaviivat (joissa muutettiin vuonna 1994 annetuissa suuntaviivoissa määriteltyjä periaatteita ainoastaan maatalouden osalta) että vuonna 1999 julkaistut suuntaviivat. Vuonna 1999 julkaistujen suuntaviivojen 100 kohdan nojalla on kuitenkin selvää, että kyseiseen asiaan olisi sovellettava vuoden 1994 suuntaviivoja.

⁽¹²⁾ EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽¹³⁾ Ks. alaviite 1.

- (62) Erityisen varovaisiin ennusteisiin perustuvalla rakenneuudistuksella pyrittiin palauttamaan yrityksen elinkelpoisuus jo vuodesta 1997 alkaen ja säilyttämään taloudellinen ja rahoitusilanne siitä lähtien vakaana. Enichemin oli määrä päästä voitolliseksi ensimmäisen kerran vuonna 1997. Liiketoiminnan tuloksen odotettiin kasvavan vuoden 1993 lopun 500 miljardista Italian liirasta 1 100 miljardiin liiraan vuoden 1997 loppuun mennessä. Kiinteiden kustannusten odotettiin laskevan vuoden 1993 3 229 miljardista noin 1 845 miljardiin liiraan vuonna 1997. Samaan aikaan liiketoiminnasta syntyvän kassavirran odotettiin kasvavan - 836 miljardista + 780 miljardiin liiraan ja yleisen kassavirran - 1 636 miljardista + 404 miljardiin liiraan. Nettorahoitusvelan odotettiin laskevan tuona aikana 8 578 miljardista liirasta 3 492 miljardiin sekä velan ja oman pääoman suhteen odotettiin laskevan 2,9:stä 1,3:een samalla kaudella. Lisäksi on tärkeää huomata, että suunnitelman mukaiset tulokset oli määrä saavuttaa samalla kun Enichemin liikevaihtoa supistetaan. Tämä seikka todistaa, että rakenneuudistus perustui ennen kaikkea sisäisille toimenpiteille, eikä Enichemille siirretty varoja keinotekoisesti aggressiivisen laajentumisen toteuttamiseksi. Komissiolle toimitetusta kohtuullisen myönteisestä ennusteesta kävi ilmi, että Enichemin elinkelpoisuuden oli määrä jatkua myös vuoden 1997 jälkeen.
- (63) Kuten edellä on mainittu, arvioiden perustana olleet taloudelliset ennusteet olivat yleisesti hyväksytyjä tai jopa niitä varovaisempia. Tästä on osoituksena se, että vuonna 1995 markkinaolosuhteiden parantuessa rakenneuudistus osoittautui odotettua tehokkaammaksi. Tosiasiassa Enichemin tulos oli suunnitelmassa esitettyä parempi. Vaikka nämä seikat eivät olleet tiedossa rakenneuudistussuunnitelman laatimishetkellä eikä niitä sen vuoksi tulisi käyttää arvioitaessa sitä, olisiko Enichemin elinkelpoisuus voitu palauttaa suunnitelman avulla, ne ovat kuitenkin osoitus siitä, että suunnitelma perustui kohtuullisille markkinaoletuksille ja että Enichem toteutti rakenneuudistuksen olennaisilta osiltaan tehokkaasti. Jos asiaa tarkastellaan Enichemin toteuttamien rakenneuudistustoimenpiteiden ja niiden avulla saavutetun taloudellisen tuloksen kannalta, ei voida väittää, etteikö Enichemin rakenneuudistuksen tarkoituksena olisi ollut yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttaminen.
- (64) Muistutettakoon, etteivät menettelyn kuluessa huomautuksia esittäneet tahot, eli Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ja BP, kiistäneet sitä, etteikö rakenneuudistusmenettelyn tarkoituksena olisi ollut Enichemin pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttaminen, vaan ne korostivat, että kyseisten toimenpiteiden lisäksi kapasiteettia olisi pitänyt supistaa.
- (65) Näin ollen rakenneuudistustoimenpiteiden sekä Enichemin hyväksi toteutettujen pääomasijoitusten voitiin odottaa palauttavan yrityksen elinkelpoisuuden, ja että ne myös tosiasiassa palauttivat sen. Näin ollen komission suuntaviivojen i) edellytys täyttyy.
- (66) Suuntaviivojen ii) edellytyksen mukaan kilpailun kohtuutonta vääristymistä on vältettävä. Teoriassa kaikki valtion yrityksille myöntämät tuet vääristävät vapaata kilpailua kohtuuttomasti, koska ne asettavat tuensaajayrityksen kilpailijoita edullisempaan asemaan. Tässä yhteydessä on erityistä merkitystä sillä, tasapainotetaanko tuen myöntämistä kapasiteetin supistamisella.
- (67) Sekä Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus että BP toteavat, että jos kolmatta pääomasijoitusta pidetään valtioneutena, kapasiteetin supistukset, joihin komission 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehty päätös perustui, eivät riittäisi siihen, että ii) edellytys täytyisi. Kuten BP:n huomautuksista käy ilmi, kolmas pääomasijoitus oli lähes kaksinkertainen kahteen ensimmäiseen pääomasijoitukseen verrattuna; näin ollen myös rakenneuudistuksesta saatavien hyötyjen olisi pitänyt olla lähes kaksinkertaiset. Heinäkuun 27 päivänä 1994 tehty komission päätös perustui olettamukseen, että ainoastaan kaksi ensimmäistä pääomasijoitusta oli valtioneutena. Päätöksessä kapasiteetin supistusten katsottiin olevan oikeassa suhteessa kyseisiin pääomasijoituksiin sisältyneen tuen määrään. Jos myös kolmatta pääomasijoitusta pidetään tukena, Enichemin rakenneuudistussuunnitelmassa mainitut sulkemiset eivät riitä täyttämään edellä mainittua edellytystä.
- (68) Kuten 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyssä päätöksessä on mainittu, kaksi ensimmäistä pääomasijoitusta oli tarkoitus käyttää tuotantokapasiteetin supistamiseen sekä alkuperäisessä rakenneuudistussuunnitelmassa mainittujen tuotantolaitosten sulkemiseen; kyseiset tuotantolaitokset on mainittu 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyssä päätöksessä ja ne on esitetty myös tämän päätöksen taulukossa 2.

- (69) Komissio katsoi kyseisten sulkemisten ansiosta toteutettujen kapasiteetin supistusten olevan oikeassa suhteessa Enichemille pääomasijoituksina myönnettyyn tukeen. Se katsoi, että taulukossa 2 mainitut yhteensä 1 152 Kt:n vuotuiset kapasiteetin supistukset yhdessä henkilöstövähennysten (noin 7 000 työntekijää, joista 2 100 liittyi suoraan mainittujen tuotantolaitosten sulkemisiin) riittivät täyttämään suuntaviivojen ii) edellytyksen kahden ensimmäisen pääomasijoituksen osalta. Todettakoon lisäksi, ettei mikään huomautuksia tehneistä osapuolista asettanut kyseenalaiseksi kapasiteetin supistusten suhteellisuutta kahdella ensimmäisellä pääomasijoituksella myönnetyn tuen määrään nähden.
- (70) Komissio toteaa, että kolmas pääomasijoitus liittyi samankaltaisiin rakenneuudistustoimenpiteisiin, jotka Enichemin oli määrä toteuttaa kapasiteetin supistuksina ja kustannusten leikkauksina. Tämä käy ilmi, kun vuosiksi 1991—1993 suunniteltuihin rakenneuudistustoimenpiteisiin liittyviä kapasiteetin supistuksia ja sulkemisia, joihin kaksi ensimmäistä pääomasijoitusta myönnettiin (taulukko 2), verrataan kaudella 1994—1997 kolmannen pääomasijoituksen yhteydessä toteutettuihin kapasiteetin supistuksiin ja teollisuuslaitosten sulkemisiin. Ensimmäisessä tapauksessa Enichemin oli todellisuudessa määrä supistaa yhteensä 1 794 miljardin Italian liiran suuruisen pääomasijoituksen yhteydessä kapasiteettiaan noin 1 152 Kt:llä vuodessa. Toisessa tapauksessa Enichem aikoi 3 000 miljardin liiran (vähemmän kuin kaksi kertaa kahden ensimmäisen pääomasijoituksen verran) pääomasijoituksen avulla supistaa kapasiteettiaan todennäköisesti yli kaksinkertaisesti kahden ensimmäisen pääomasijoituksen yhteydessä suunniteltuihin supistuksiin verrattuna.
- (71) Kuten edellä on mainittu, vuosia 1994—1997 koskevan suunnitelman tarkoituksena oli luopua seuraavista toimialoista: polyetyleenin jatkojalostus, PET-tuotteet, hienokemian tuotteet, tietyt elastomeereihin liittyvät sivutoiminnot (pääasiassa niriili ja polykloropreeni), kuidut (akryylit, polyesterit ja termokuidut) ja detergentit. Näistä toiminnoista luopumisella Enichemin kapasiteetin odotettiin supistuvan vähintään 2 083 Kt:llä vuodessa, joka on lähes kaksinkertainen kahden ensimmäisen pääomasijoituksen yhteydessä toteutettuihin supistuksiin verrattuna. Tähän lukuun eivät kuitenkaan sisälly ne suljettavat tuotantolaitokset, joiden kapasiteetti ei ollut komission tiedossa (taulukko 3). Jos otetaan huomioon myös näiden tuotantolaitosten sulkeminen, on todennäköistä, että kapasiteetin kokonaissupistukset ovat ensimmäiseen suunnitelmaan nähden selvästi yli kaksinkertaiset.
- (72) Sama pätee kiinteiden kustannusten ja erityisesti henkilöstökustannusten alentamiseksi toteutettaviin toimenpiteisiin. Myös näiden toimenpiteiden voidaan katsoa olevan oikeassa suhteessa uuden pääomasijoituksen määrään. Kahden ensimmäisen pääomasijoituksen yhteydessä työntekijämäärää oli tarkoitus supistaa noin 7 000 henkilöllä. Kolmanteen pääomasijoitukseen liittyi työntekijämäärän supistaminen noin 16 000 henkilöllä, vaikka kyseinen pääomasijoitus oli alle kaksinkertainen kahteen ensimmäiseen pääomasijoitukseen verrattuna.
- (73) Edellä esitetyn huomioon ottaen komissio päätelee, ettei Enichemin rakenneuudistus ole aiheuttanut kohtuutonta kilpailun vääristymistä ja että se täyttää näin ollen rakenneuudistussuuntaviivojen ii) edellytyksen.
- (74) Suuntaviivojen iii) edellytyksen mukaan tukien on oltava oikeassa suhteessa rakenneuudistuksen kustannuksiin ja siitä saatavaan hyötyyn: jotta valtiontukia voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvina, ne on rajoitettava elinkelpoisuuden palauttamisen rahoittamisen kannalta mahdollisimman vähäiseksi eikä niitä saa käyttää tuotannon laajentamiseen, mikäli se ei ole välttämätöntä yrityksen elinkelpoisuuden palauttamisen kannalta.
- (75) Esitetyn rakenneuudistussuunnitelman mukaan kolmannen pääomasijoituksen oli määrä parantaa Enichemin rahoitustilannetta ja supistaa velan ja oman pääoman suhdetta. Jos Enichemille olisi myönnetty liikaa pääomaa, se olisi osakkaansa myöntämien suhteettoman suurien varojen ansiosta voinut rahoittaa aggressiivista liiketoimintaa. On kuitenkin huomattava, ettei Enichemin rahoitusvelkoja ollut suunnitelman mukaan tarkoitus suorittaa viitekaudella kokonaan, mikä olisikin ollut liiallista. Suunnitelman mukaan Enichemin velkojen oli määrä supistua vuoden 1993 8 600 miljardista liirasta 3 500 miljardiin vuoden 1997 loppuun mennessä, jolloin myös velan ja oman pääoman suhteen oli määrä olla 0,57.

- (76) Velkojen odotettiin supistuvan sekä pääoman kasvun ja yritysmyyneistä saatujen tulojen ansiosta, jotka vuoden 1995 lopulla olivat jo noin 2 500 miljardia Italian liiraa, että kassavirran ansiosta. Kaikkien näin saatujen varojen ansiosta velan ja oman pääoman suhteen odotettiin laskevan 0,57:ään, jota voidaan pitää tavanomaisena ja turvallisena tunnuslukuna yrityksen toiminta-alalla. Tasoa ei voida missään tapauksessa pitää liian alhaisena, sillä Enichemin vastattavaksi jäivät edelleen huomattavat rahoitusmenot.
- (77) Näin ollen komissio katsoo, ettei Enichem ole myönnetyn tuen ansiosta saanut käyttöönsä liiallisia käteisvaroja, jotka eivät olisi liittyneet rakenneuudistukseen ja joilla olisi voitu rahoittaa sellaisia aggressiivisia liike- tai rahoitustoimintoja, jotka eivät olleet välttämättömiä rakenneuudistuksen kannalta. Sitä vastoin suunnitelmaan sisältyi liikevaihdon, tuotantokapasiteetin, investointien ja T & K -menojen supistamista. Tämä päätelmä käy ilmi myös BP:n huomautuksesta, jonka mukaan koko Enichemin kauden 1994—1998 kassavirta oli tarkoitus käyttää velkojen lyhentämiseen eikä muiden investointien rahoittamiseen. Tämän huomautuksen perusteella voidaan päätellä, että toteuttamansa taloudellisen analyysin perusteella BP oli tietoinen siitä, ettei pääomasijoitus olisi voinut tarjota Enichemille laajentumisen toteuttamiseksi tarvittavaa rahoitusta.
- (78) BP on maininnut huomautuksissaan, että Enichem perusti heti tuen hyväksymisen jälkeen yhteisyrityksen Union Carbiden kanssa ja rikkoi näin iii) kohdan edellytystä. Tämän osalta komissio toteaa yhteisyrityksen toimineen polymeerien tuotannossa, joka rakenneuudistussuunnitelman mukaan oli yksi Enichemin keskeisistä toimialoista. Yhteisyritystä on näin ollen pidettävä rakenneuudistukseen kuuluvana toimenpiteenä eikä kapasiteetin lisäämistöimenpiteenä. Koska Enichem piti polymeerien tuotantoa keskeisenä toimialana, yritys valitsi toimintansa tehostamiseksi strategian, jonka osana se muodosti yhteisyrityksen sellaisen kumppanin kanssa, joka pystyy tarjoamaan merkittäviä teknologisia etuja ilman, että yrityksen kokonaiskapasiteettia lisätään kyseisellä toimenpiteellä.
- (79) Näin ollen yhteisyrityksen perustaminen ei ole iii) edellytyksen vastaista.
- (80) Suuntaviivojen iii) edellytyksen mukaan tuensaajan on osallistuttava rakenneuudistuksen rahoitukseen merkittävällä osuudella. Kuten II osassa on osoitettu, kolmanteen pääomasijoitukseen liittyvään vuosien 1994—1995 rakenneuudistussuunnitelmaan sisältyi tuotantolaitosten sulkemisia ja merkittäviä yritysmyyntejä yhteensä noin 2 500 miljardin liiran arvosta, joka vastaa yli 80 prosenttia pääomasijoituksen määrästä. Lisäksi Enichem on käyttänyt rakenneuudistuksensa rahoittamiseen myös liiketoiminnasta syntyvää kassavirtaa, jonka, kuten edellä on mainittu, odotettiin olevan merkittävä. Edellä esitetyn valossa komissio katsoo, että Enichem osallistui rakenneuudistussuunnitelman toteuttamiseen suurella määrällä omia varojaan, kuten asiaa koskevissa suuntaviivoissa edellytetään.
- (81) Edellä esitetyn nojalla komissio katsoo, että Enichem osallistui rakenneuudistussuunnitelman toteuttamiseen suurella määrällä omia varojaan ja täytti näin rakenneuudistukseen myönnettävää tukea koskevien suuntaviivojen iii) edellytyksen.
- (82) Suuntaviivojen edellytykset iv) ja v) eivät ole oleellisia tässä tapauksessa, sillä komission analyysi toteutetaan vasta, kun rakenneuudistustoimenpiteet on jo toteutettu. Näiden edellytysten osalta komissio ainoastaan tarkistaa, että rakenneuudistussuunnitelma on pantu todella täytäntöön. Komissio toteaa käytettävissään olevien tietojen eli Enichemin tuloksen ja yrityksen tämänhetkisen taloudellisen tilanteen perusteella, että vuonna 1994 laadittu rakenneuudistussuunnitelma on pantu oleellisilta osiltaan täytäntöön suunnitellun aikataulun mukaisesti.

- (83) Näin ollen komissio katsoo, että koska kaikki rakenneuudistustuen suuntaviivoissa esitetyt edellytykset täyttyvät, Enichemin rakenneuudistukseen sisältyvä valtiontuki soveltuu yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

VII PÄÄTELMÄT

- (84) Edellä esitetyn nojalla komissio katsoo, että ENIn Enichemin hyväksi toteuttama 3 000 miljardin Italian liiran pääomarakenteen vahvistamistoimenpide soveltuu yhteismarkkinoille 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, joka sisältyy ENIn Enichem SpA:n hyväksi vuonna 1994 toteuttamaan 3 000 miljardin Italian liiran pääomarakenteen vahvistamistoimenpiteeseen, soveltuu yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2001.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 15 päivänä maaliskuuta 2002,

neuvoston direktiivin 91/492/ETY täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta simpukoissa, piikkinahkaisissa, vaippaeläimissä ja merikotiloissa esiintyvien tiettyjen merellisten biotoksiinien enimmäismäärien ja määrittämenetelmien osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1001)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/225/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/492/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen liitteessä olevan V luvun 3 ja 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivin 91/492/ETY liitteessä olevan V luvun 7 kohdassa säädetään, että simpukoiden syötävissä osissa (koko ruumis tai sen erillinen syötävä osa) esiintyvän simpukkaripulimyrkyksen ("Diarrhetic Shellfish Poison", DSP) suhteen tavanomaiset biologiset analyysimenetelmät eivät saa osoittaa positiivista reaktiota.
- (2) On tieteellisesti osoitettu, että tietyt merelliset biotoksiinit, kuten simpukkaripulimyrkyksen okadahappo ja dinofyysistoksiinit (DTX) sekä myös jessotoksiinit (YTX), pektenotoksiinit (PTX) ja atsaspirasidit (AZA) aiheuttavat vakavaa vahinkoa ihmisten terveydelle, jos niiden määrät simpukoissa, piikkinahkaisissa, vaippaeläimissä ja merikotiloissa ylittävät tietyn tason.
- (3) Viimeaikaisten tieteellisten tutkimusten perusteella on nyt mahdollista vahvistaa kyseisille biotoksiineille enimmäismäärät ja niiden määrittämenetelmät.
- (4) Jäsenvaltioiden on yhdenmukaistettava ja pantava täytäntöön määrittämenetelmät ja enimmäismäärät ihmisten terveyden suojelemiseksi.
- (5) Biologisten testimenetelmien lisäksi olisi hyväksyttävä vaihtoehtoisia menetelmiä, kuten kemiallisia menetelmiä ja *in vitro* -määrittäksiä, jos osoitetaan, että valittujen menetelmien suorituskyky ei ole biologisten menetelmien suorituskykyä huonompi ja että niitä käytettäessä kansanterveyden suojeleminen on vastaavalla tasolla.

(6) Ehdotetut enimmäismäärät perustuvat alustaviin tietoihin, ja niitä olisi arvioitava uudelleen sitten, kun uutta tieteellistä näyttöä on käytettävissä.

(7) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tässä päätöksessä säädetään merellisten biotoksiinien eli simpukkaripulimyrkyksen okadahapon ja dinofyysistoksiinien sekä jessotoksiinien, pektenotoksiinien ja atsaspirasidien enimmäismäärät ja määrittämenetelmät niiden toteuttamiseksi. Päätöstä sovelletaan simpukoihin, piikkinahkaisiin, vaippaeläimiin ja merikotiloihin, jotka on tarkoitettu sellaisenaan ihmisravinnoksi tai lisäjalostettaviksi ennen kulutusta.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen eläinten osalta (koko ruumis tai sen erillinen syötävä osa) okadahapon, dinofyysistoksiinien ja pektenotoksiinien enimmäismääräksi kokonaisuudessaan vahvistetaan 160 µg okadahappoekvivalenttia kilogrammaa kohti. Määrittämenetelmät vahvistetaan liitteessä.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen eläinten osalta (koko ruumis tai sen erillinen syötävä osa) jessotoksiinin enimmäismääräksi vahvistetaan 1 mg jessotoksiiniekvivalenttia kilogrammaa kohti. Määrittämenetelmät vahvistetaan liitteessä.

4 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen eläinten osalta (koko ruumis tai sen erillinen syötävä osa) atsaspirasidien enimmäismääräksi vahvistetaan 160 µg atsaspirasidiekvivalenttia kilogrammaa kohti. Määrittämenetelmät vahvistetaan liitteessä.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31.

5 artikla

Jos toteutettujen analyysien tulokset osoittavat poikkeavuuksia eri menetelmien välillä, vertailumenetelmänä on pidettävä hiirillä suoritettavaa biologista määrittystä.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

JESSOTOKSIINIEN (YTX) TOTEAMISEN MENETELMÄT**Biologiset menetelmät**

Päätöksen 1 artiklassa mainittujen toksiinien toteamiseen voidaan käyttää hiirillä suoritettavia biologisia määrittämissarjoja, jotka eroavat toisistaan testiannoksen koon (hepatopankreas tai koko ruumis) ja ekstraktioon ja purifikaatioon käytettyjen liuottimien osalta. Sensitiivisyys ja selektiivisyys riippuvat ekstraktioon ja purifikaatioon käytetyistä liuottimista, ja tämä olisi otettava huomioon päätettäessä käytettävästä menetelmästä, jotta saataisiin katettua kaikki toksiinit.

Okadahapon, dinofyysistoksiinien, pektenotoksiinien ja jessotoksiinien toteamiseksi voidaan käyttää yhtä hiirillä suoritettavaa biologista määrittäystä asetonekstraktiolla. Määrittäystä voidaan tarvittaessa täydentää etyyliasetaatilla ja vedellä tai dikloorimetäänilla ja vedellä tehtävällä neste-neste-erotuksella mahdollisten häiriötekijöiden eliminoimiseksi. Atsaspirasidien toteaminen säädetyllä tasolla tätä menetelmää käyttäen edellyttää koko ruumiin käyttöä testiannoksena.

Kussakin testissä olisi käytettävä kolmea hiirtä. Jokaiseen hiireen istutetaan ekstrakti, joka vastaa 5:tä grammaa hepatopankreaksesta tai 25:tä grammaa koko ruumiista. Jos kaksi kolmesta hiirestä kuolee 24 tunnin sisällä ekstraktin istuttamisesta, saadaan positiivinen tulos 1 artiklassa mainittujen yhden tai useamman toksiinin esiintymisestä 2, 3 ja 4 artiklassa säädettyä korkeammalla tasolla.

Hiirillä suoritettavaa biologista määrittäystä asetonekstraktiolla, jota seuraa neste-neste-erotus dietyylieetterillä, voidaan käyttää okadahapon, dinofyysistoksiinien ja pektenotoksiinien toteamiseen, mutta sitä ei voida käyttää jessotoksiinien ja atsaspirasidien toteamiseen, koska nämä toksiinit voivat hävitä erotusvaiheessa. Kussakin testissä olisi käytettävä kolmea hiirtä. Jokaiseen hiireen istutetaan ekstrakti, joka vastaa 5:tä grammaa hepatopankreaksesta tai 25:tä grammaa koko ruumiista. Jos kaksi kolmesta hiirestä kuolee 24 tunnin sisällä ekstraktin istuttamisesta, saadaan positiivinen tulos okadahapon, dinofyysistoksiinien ja pektenotoksiinien esiintymisestä 2 artiklassa säädettyä korkeammalla tasolla.

Rotilla suoritettavassa biologisessa määrittäyksessä voidaan todeta okadahapon, dinofyysistoksiinien ja atsaspirasidien esiintyminen. Kussakin testissä olisi käytettävä kolmea rottaa. Jos testissä käytettävistä kolmesta rotasta joidenkin kohdalla ilmenee ripulioireita, saadaan positiivinen tulos okadahapon, dinofyysistoksiinien ja atsaspirasidien esiintymisestä 2 ja 4 artiklassa säädettyä korkeammalla tasolla.

Vaihtoehtoiset toteamismenetelmät

Biologisten testimenetelmien vaihtoehtoina tai täydennyksenä voidaan käyttää erilaisia menetelmiä, kuten korkean suorituskyvyn nestekromatografiaa (HPLC) fluoresenssidetektoria käyttäen ja nestekromatografia-massaspektrometriaa (LC-MS), immunomäärittäyksiä ja funktionaalisia määrittäyksiä kuten fosfaatti-inhibitiomäärittäystä edellyttäen, että niillä joko yksin tai yhdessä voidaan todeta ainakin seuraavat analogit:

- okadahappo ja dinofyysistoksiinit: DTX3:n havaitsemiseen tarvitaan mahdollisesti hydrolyysiä,
- pektenotoksiinit: PTX1 ja PTX2,
- jessotoksiinit: YTX, 45 OH YTX, Homo YTX ja 45 OH Homo YTX,
- atsaspirasidit: AZA1, AZA2 ja AZA3.

Jos havaitaan uusia kansanterveyden kannalta merkityksellisiä analogeja, ne on otettava mukaan analyysiin. Standardien on oltava käytettävissä ennen kuin kemialliset analyysit ovat mahdollisia. Kokonaistoksisuus lasketaan käyttäen muunto-kerrointa, joka perustuu kunkin toksiinin osalta käytettävissä oleviin toksisuustietoihin.

Kyseisten menetelmien suoritusarvot olisi määritettävä niiden validoinnin jälkeen kansainvälisesti hyväksytyyn pöytäkirjan mukaisesti.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 15 päivänä maaliskuuta 2002,

tietyjen simpukoiden, joiden sisältämä amnestisen simpukkamyrkyn (ASP) määrä ylittää neuvoston direktiivissä 91/492/ETY säädetyn rajan, pyyntiä ja jalostusta koskevista erityisistä terveystarkastuksista

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1009)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/226/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/492/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen liitteessä olevan V luvun viimeisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 91/492/ETY liitteessä olevan V luvun 7 a kohdassa säädetään, että simpukoiden syötävien osien (koko ruumis tai mikä tahansa erikseen syötävä osa) sisältämän amnestisen simpukkamyrkyn (Amnesic Shellfish Poison, ASP) kokonaispitoisuus ei saa ylittää 20 milligrammaa domoiinihappoa kilogrammaa kohti korkean suorituskyvyn nestekromatografialla (HPLC) määritettynä.
- (2) *Pecten maximus*- ja *Pecten jacobaeus* -lajeihin kuuluvien simpukoiden osalta tieteelliset tutkimukset ovat osoittaneet, että jos domoiinihappopitoisuus on koko ruumiissa 20—250 milligrammaa kilogrammaa kohti, ihmisravinnoksi tarkoitettujen lähentäjäliahasten ja/tai sukurauhasten domoiinihappopitoisuus tietyissä rajoituksissa olosuhteissa on tavallisesti alle 20 mg/kg:n rajan.
- (3) Viimeaikaisten tieteellisten tutkimusten perusteella on asianmukaista vahvistaa ainoastaan johdanto-osan 2 kappaleessa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvien simpukoiden pyyntivaiheeseen rajoittuvasta, koko ruumiille direktiivissä 91/492/ETY säädettyä rajaa suuremmasta amnestisen simpukkamyrkyn määrästä.
- (4) Jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen on valtuutettava kyseisille simpukoille erityiskäsittelyn tekevät laitokset ja tarkistettava terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/493/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY, 6 artik-

lassa tarkoitettujen sisäisten terveystarkastusmenettelyjen täydentävä soveltaminen.

- (5) Tämän päätöksen säännöksiä tulisi arvioida uudelleen, jos ilmenee tieteellistä näyttöä tarpeesta ottaa käyttöön muita terveystarkastuksia tai muuttaa kansanterveyden suojelemiseksi määritettyjä rajoja.
- (6) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Neuvoston direktiivin 91/492/ETY liitteessä olevan V luvun 7 a kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia *Pecten maximus*- ja *Pecten jacobaeus* -lajeihin kuuluvien simpukoiden pyynnin silloin, kun niiden domoiinihappopitoisuus koko ruumiissa ylittää 20 mg/kg mutta on pienempi kuin 250 mg/kg ja kun ne täyttävät 2 kohdassa mainitut vaatimukset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettavat vaatimukset ovat seuraavat:
 - a) Simpukoihin on sovellettava tämän päätöksen liitteessä määritettyjä pyyntiehtoja.
 - b) Ne on kuljetettava toimivaltaisen viranomaisen johdolla sinetöidyissä säiliöissä tai ajoneuvoissa ja vietävä suoraan tuotantoalueilta hyväksytyyn laitokseen, joka on valtuutettu tekemään kyseisille simpukoille erityiskäsittelyn, jossa poistetaan hepatopankreas, pehmeät kudokset ja kaikki muut saastuneet osat, jotka eivät ole liitteessä olevan 2 kohdan mukaisia. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava luetelo tähän tarkoitukseen erityisesti valtuutetuista laitoksista Euroopan komissiolle ja jäsenvaltioille.
 - c) Niiden mukana on kutakin erää kohden oltava toimivaltaisen viranomaisen antama rekisteröintiasiakirja, jossa eritellään direktiivin 91/492/ETY liitteessä olevan II luvun 6 kohdan mukaiset vaatimukset sekä se, mikä anatominen osa tai mitkä anatomiset osat voidaan jalostaa ihmisravinnoksi. Toimivaltaisen viranomaisen antamaa pysyvää kuljetuslupaa ei hyväksytä.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31.⁽³⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 15.

d) Hepatopankreaksen, pehmeiden kudosten ja muiden saastu-
neiden osien täydellisen poiston jälkeen ihmisravinnoksi
tarkoitettujen lähentäjälihasten ja/tai sukurauhasten sisäl-
tämän amnestisen simpukkamyrkyn määrä ei saa ylittää
20:tä milligrammaa domoiinihappoa kilogrammaa kohti
HPLC-tekniikalla määritettynä.

2 artikla

1. Erityisesti valtuutettu laitos tarkastaa kunkin lopputuot-
teen erän. Jos liitteessä määritelty näyte sisältää enemmän kuin
20 milligrammaa domoiinihappoa kilogrammaa kohti, koko
erä on tuhoava toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

2. Hepatopankreas, pehmeät kudokset ja muut myrkylliset
osat, jotka ylittävät liitteessä olevassa 2 kohdassa säädetty rajat
(mukaan luettuina lopputuotteet, joissa on enemmän kuin 20
milligrammaa domoiinihappoa kilogrammaa kohti), on tuhot-
tava toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että
neuvoston direktiivin 91/493/ETY 6 artiklassa säädettyjä
sisäisiä terveystarkastusmenettelyjä sovelletaan tämän

päätöksen 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun
käsittelyyn. Tuottajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viran-
omaiselle kaikista lopputuotteeseen liittyvistä tuloksista, jotka
eivät ole direktiivin 91/492/ETY liitteessä olevan V luvun 7 a
kohdan mukaiset.

3 artikla

Tämän päätöksen säännökset tarkistetaan uusien tieteellisten
tietojen perusteella.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

1. *Pecten maximus*- ja *Pecten jacobaeus* -lajeihin kuuluvien simpukoiden pyynti ei ole sallittua, kun tuotantoalueiden vesien
amnestisen simpukkamyrkyn pitoisuus on korkeimmillaan direktiivin 91/492/ETY liitteessä olevan VI luvun 2
kohdassa tarkoitettulla tavalla.
2. Simpukoiden, joiden domoiinihappopitoisuus koko ruumiissa ylittää 20 mg/kg, rajoitettu pyynti voidaan aloittaa, jos
kahden 1—7 päivän välein otetun peräkkäisen näytteen analysoinnista ilmenee, että koko simpukoiden domoiinihap-
popitoisuus on alle 250 mg/kg ja ihmisravinnoksi tarkoitettujen, erikseen analysoitavien osien domoiinihappopitoi-
suus on alle 4,6 mg/kg. Koko ruumista koskeva analyysi suoritetaan 10 simpukan homogenaatille. Syötäviä osia
koskeva analyysi suoritetaan 10 yksittäisen osan homogenaatille.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä näytteenottoaikat sen varmistamiseksi, että tuote on 2 kohdassa mainit-
tujen edellytysten mukainen. Kun pyynti on sallittu, simpukoista (koko ruumiista sekä lähentäjälihaksista ja sukurauha-
sista erikseen) otetaan vähintään viikoittain näyte domoiinihappoanalyysiä varten. Pyynti voi jatkua, jos tulokset ovat 2
kohdassa lueteltujen edellytysten mukaiset.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 13 päivänä maaliskuuta 2002,
Israelin hyvän laboratoriokäytännön (HLK) valvontajärjestelmän perustamisen ja tyydyttävän
toiminnan aloittamisen tunnustamisesta

(2002/227/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja Israelin valtion välillä OECD:n hyvän laboratoriokäytännön (HLK) periaatteiden ja niiden noudattamisen seuranta koskevien ohjelmien vastavuoroisesta tunnustamisesta 19 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/662/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

on kuullut neuvoston nimittämää erityiskomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sopimuksella perustetun EU—Israel-sekakomitean kaksi ensimmäistä kokousta pidettiin 27 päivänä marraskuuta 2000 ja 16 päivänä marraskuuta 2001, ja ne mahdollistivat Israelin kansallisen HLK:n valvontajärjestelmän perustamisen yksityiskohtaisen tarkastelun.
- (2) Kansallisena HLK:n valvontaviranomaisena toimiva Israelin laboratorioiden laadunvalvontaviranomainen (ISRAC) toimitti hyvissä ajoin komission yksiköiden pyytämät lisätiedot.

- (3) Sopimuksen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisön on tunnustettava, että Israelin hyvän laboratoriokäytännön valvontajärjestelmä on perustettu ja aloittanut toimintansa tyydyttävästi ennen kuin alkuvaihe voidaan päättää,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Yhteisö tunnustaa, että Israelin hyvän laboratoriokäytännön valvontajärjestelmä on perustettu ja aloittanut toimintansa tyydyttävästi sopimuksen alkuvaiheen aikana ja että alkuvaihe voidaan näin ollen päättää, jotta voidaan siirtyä sopimuksen toiminnalliseen vaiheeseen viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2002.

Tehty Brysselissä 13 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 263, 9.10.1999, s. 6.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 14 päivänä maaliskuuta 2002,
viiden israelilaisen testauslaitoksen tunnustamisesta hyvän laboratoriokäytännön vaatimusten mukaisiksi osaamisaloillaan

(2002/228/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja Israelin valtion välillä OECD:n hyvän laboratoriokäytännön periaatteiden ja niiden noudattamisen seurantaan koskevien ohjelmien vastavuoroisesta tunnustamisesta 19 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/662/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

on kuullut neuvoston nimittämää erityiskomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EY:n nimettyjen tarkastajien Euroopan yhteisön ja Israelin valtion välisen, OECD:n hyvän laboratoriokäytännön periaatteiden ja niiden noudattamisen seurantaan koskevien ohjelmien vastavuoroisesta tunnustamisesta tehdyn sopimuksen 12 artiklan nojalla 28 päivän maaliskuuta 1996 ja 1 päivän tammikuuta 2000 välisenä aikana suorittamissa tarkastuksissa todettiin viiden israeli-

lilaisen testauslaitoksen olevan hyvän laboratoriokäytännön vaatimusten mukaisia osaamisaloillaan.

- (2) Sopimuksen 12 artiklan mukaisesti yhteisön olisi tunnustettava edellä mainitut viisi testauslaitosta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

Ainoa artikla

Yhteisö tunnustaa liitteessä tarkoitettut viisi israelilaista testauslaitosta hyvän laboratoriokäytännön vaatimusten mukaisiksi osaamisaloillaan.

Tehty Brysselissä 14 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 263, 9.10.1999, s. 6.

LIITE

Hyvän laboratoriokäytännön mukaiset israelilaiset testauslaitokset ja niiden osaamisalat**Agan Chemical Manufacturers Ltd**

Analytical Laboratory
77102 Ashdod, Israel
Osaamisala: fysikaalis-kemiallinen tutkimus

Aminolab Ltd

Analytical Laboratory Services
Weizmann Science Park
76326 Rehovot, Israel
Osaamisala: analyyttinen ja kliininen kemia

Analyst Research Laboratories

Hamanov Street 3
76111 Rehovot, Israel
Osaamisala: fysikaalis-kemiallinen tutkimus ja analyyttinen ja kliininen kemia

Harlan Biotech Israel Ltd

Kiryat Weizmann, Building #13B
76326 Rehovot, Israel
Osaamisala: toksisuustutkimukset

Makteshim Chemical Works Ltd

Physicochemical Research
84100 Beer Sheva, Israel
Osaamisala: fysikaalis-kemiallinen tutkimus
